LUCHKOWICH
MICHAEL
10150 - 88 ST
EDMONTON 16 ALTA

CORR.

UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

27 ЛИСТОПАДА, 1960.
Число № 48
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLI VOL. XLI
NOVEMBER 27, 1969.

Третя дивізія американської морської піхоти покидає В'єтнам.

ВІДПРУЖЕННЯ МІЖ ЗДА І СССР

СССР та ЗДА підписали умову про обмеження атомових зброєнь.

Умову підписали водночас: у Вашінгтоні президент Ніксон, а в Москві — президент Н. Подгорний. Американський сенат затвердив був цю умову ще в березні ц.р., а в Москві — президія Верховного совєта щойно тепер. Умова ввійде в життя протягом найближчих кількох місяців. Вже давніше умову підписали були 20 держав, між ними Англія й Канада. Щоб умова увійшла вповні в життя, її повинні підписати бодай 43 держави, що брали участь у переговорах та погодилися обмежити розвиток атомової енергії для мирних цілей. Москва пояснила, що совєтський уряд зволікав з підписом умови кілька місяців, бо Західна Німеччина заявила була, що не підпише умови в теперішній формі. Але новий німецький канцлер В. Брандт погодився підписати теперішню умову, й тому СССР підписав її також. Совєти дуже бояться, щоб Західна Німеччина не мала своєї атомової зброї, бо це може бути загрозою для СССР й тому в умові зокрема застерігся, щоб на терені Західної Німеччини не було ніякої атомової зброї.

Загально вважають, що підписання договору про обмеження атомових зброєнь є великим кроком у відпруженні відносин між ЗДА та СССР, що були дещо загострилися після окупації Чехо-Словаччини совєтськими військами.

Припускають, що підписання договору буде мати чималий вплив на хід американсько-совєтських переговорів про обмеження зброєнь загалом. Ці переговори почалися недавно в столиці Фінляндії Гельсінкі між представниками ЗДА та СССР. Ніяких вісток про переговори ще нема.

ПЕРЕСТОРОГА ГАЗЕТАМ

У Ватикані загрозили, що пресові кореспонденти різних газет, які не будуть висловлюватися з належною пошаною про папу, Апостольський престіл або Католицьку Церкву, не будуть допущені на пресові конференції.

ПРАВО НА АЛЬКОГОЛЬ

Найвищий суд Канади більшістю голосів вирішив, що закон, який обмежує права індіян у купуванні та споживанні алкогольних напитків, незаконний, бо противиться канадському законові про права людини й обмежує свободу індіян.

НА МІСЯЦІ ПОСТАЄ СКЛАД СТАРИХ САТЕЛІТНИХ СУДЕН

Залога міжпланетного судна «Аполлон-12» залишила на Місяці різного технічного устаткування вартости понад 67 мільйонів долярів. Там залишилася долішня частина малого місячного судна, що коштувало 41 мільйон долярів. Різні наукові знаряди, з атомовим генератором включно, коштували 25 мільйонів дол. Принаймні ті інструменти себе виплатять, бо будуть пересилати на Землю різні дані, потрібні для дальших студій та дослідів Місяця.

Спеціяльно зроблений американський прапор, що його астронавти залишили на Місяці, коштував 380.00 дол. Два апарати для віддихання астронавтів на Місяці коштували по 300,000 дол. кожний. Їх залишили, щоб зменшити вагу місячного судна, яке завезло астронавтів до матірнього судна. Дві пари місячних чобіт, що в них астронавти мандрували по Місяці, коштують по 4,000.00 дол. Фотографічні апарати, якими астронавти користувалися на Місяці, коштували більш як 130,000.00 дол.

Трохи меншої вартости устаткування залишили на Місяці астронавти з судна «Аполлон-11».

Крім цього, на Місяці є 12 американських сателітних суден, що їх, без залоги, вислали туди американці. СССР має вже на Місяці своїх вісім сателітних суден, висланих туди давніше.

Місяць поволі стає складом сателітних суден та їхнього знаряддя.

БУРХЛИВИЙ МОНРЕАЛЬ

Бомби і розрухи коштують понад 11 млн.

Після того, як міська рада Монреалю ухвалила закон, який забороняє всякого роду демонстрації, монреальці обчисляють, скільки їм коштували дотеперішні заворушення та бомби, що їх терористи підкладали під різні будинки.

Цього року було в Монреалі 97 різних демонстрацій та заворушень, що в них взяло участь понад 100,000 осіб. Найбільше шкоди зробили в місяці лютому студенти в університеті ім. Дж. Вільямса (шкода — понад 3 мільйони долярів). 800,000 дол. шкоди зробили 7 жовтня демонстранти та грабіжники протягом короткого страйку монреальських полісманів. 7,600,000 дол. коштує поліція, яка пильнувала та воювала з демонстрантами та порушниками супокою. На це мусить кожний монреалець заплатити по 6.33 дол.

Всю шкоду від демонстрацій разом із коштами поліції обчисляють на бл. 11½ мільйона долярів.

Вже після схвалення закону про заборону демонстрацій в Монреалі невідомі люди підклали бомбу під дім італійського імігранта Маріо Бароне в передмісті Ст. Леонард. Бароне є провідником італійських імігрантів, що домагаються, щоб їх діти в Квебеку навчалися всіх предметів англійською мовою, проти чого протестують квебекські сепаратисти. Припускають, що вони вчинили замах на Бароне.

Індіянські демонстранти зайняли будинок колишньої в'язниці на острові Алькатрас біля Сан-Франціско, домагаючись будови виховно-культурного центру для індіян.

ЯКЩО Б СОВЄТИ НАПАЛИ НА НІМЦІВ...

Шефи штабів держав европейського оборонного союзу НАТО: ЗДА, Англії, Туреччини, Італії, Західної Німеччини, Данії та Бельгії на недавній нараді в Ню Йорку вирішили, що на випадок нападу СССР на Західну Европу, вживатимуть для оборони атомової зброї, якщо звичайною зброєю не зможуть стримати совєтської атаки.

Задаток на незмолочене збіжжя

У федеральному парляменті подано внесок на виплату задатку фармерам за невимолочене збіжжя. Внесок пропонує платити фармерам по 1.00 дол. на бушель пшениці, 70 центів на бушель ячменю та 40 центів на бушель вівса. Один фармер не може дістати більше задатку, як 3,000.00 дол.

ЗДА ВІДДАЮТЬ ЯПОНІЇ ОСТРІВ ОКІНАВА

Президент ЗДА Р. Ніксон та японський прем'єр Ейсаку Сато домовилися, що ЗДА 1972 р. повернуть Японії острів Окінава, який, після минулої війни, був окупований американськими вояками і став американською воєнною базою.

Проти американських військ та бомбових літаків з атомовими бомбами на тому острові японці вже не раз протестували.

І тепер, перед виїздом прем'єра Сато до ЗДА, були великі демонстрації японців проти переговорів, бо японці побоюються, що ЗДА й дальше будуть там держати атомові бомби.

У комунікаті сказано, що ЗДА повернуть острів, але дальше будуть держати там свою залогу, за згодою японського уряду. Атомові бомби будуть забрані з Окінави перед 1972 р. Але в дальшій частині комунікату ЗДА застерегли собі право мати на Окінаві атомові бомби, якщо в тій частині світу буде якась небезпека.

Китайське радіо в коментарі до американсько-японського договору сказало, що ЗДА та Японія змовилися вести війну проти Китаю.

МЕНШЕ НАРОДЖЕНЬ У СССР

Совєтський уряд занепокоєний зменшенням числа народжень.

Коли в інших країнах уряди мають клопіт з великим зростом населення, то в СССР число народжень меншає. Це загрозливе явище зокрема буває у великих містах, де подружжя не хочуть мати більше як одну дитину.

В 1967 р. природний приріст населення в СССР був 17.4%, а в Канаді 18.2%, хоч і в Канаді число народжень значно зменшилося.

АЛБЕРТСЬКИЙ УРЯД МАЄ НАДВИШКУ

Албертський провінційний уряд заповідав на цей рік недобір у сумі 70 мільйонів долярів, тим часом мав 31 мільйонів надвишки. Надвишка прийшла з продажу оливних піль та зменшення провінційних видатків.

Провінція мала 41 мільйон долярів більше прибутків з оливних піль, як сподівалася, а видатки зменшилися на прибл. 23 мільйони долярів.

Бюджетова надвишка не матиме впливу на податки албертців.

Повідомляють про смерть священика

У селі Метулинцях біля Золочева, повідомляють у приватному листі, помер колишній парох села Перегноїв, золочівського повіту о. Володимир Левицький, народжений 1903 р.

Богословські студії закінчив в українській духовній семінарії у Львові і 1930 року був рукоположений на священика. Довгі роки був він парохом Перегноєва. Останні роки провів у Метулинцях.

Покійного поховав польський священик зі Золочева.

ЩЕ ОДНЕ ДОСЯГНЕННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ АСТРОНАВТІВ

„Аполлон-12” вже на Землі

Залога американського космічного судна «Аполлон-12», після 10-денної подорожі на Місяць, щасливо осіла на Тихому океані, 400 миль на південний схід від острова Самоа, та лише три милі від того місця, де на астронавтів ждав американський воєнний корабель «Горнер».

Астронавтів негайно забрали на гелікоптер й перевезли на корабель, де вони пересіли до окремої ізоляційної кабіни, в якій їх повезли до місячної лябораторії в Гюстоні, Тексас. Там лікарі будуть їх обслідувати, чи не привезли з Місяця яких бактерій.

Після висадки на корабель «Горнер» астронавти відбули коротку пресову конференцію, в якій поділилися своїми враженнями з подорожі. Назагал подорож була успішна й пройшла за пляном. Тільки Р. Гордон нарікав, що мав досить клопоту кермувати малим місячним судном, щ оосіло на Місяці. В тій частині подорожі судном треба було кермувати ручно, щоб воно осіло на вигідному терені т. зв. Моря бур. Директор місячних польотів заповів, що поки відбудеться політ чергового судна «Аполлон-13» на Місяць, треба буде докладно перевірити й направити ручну керму місячного судна, навіть якщо б це мало опізнити судно «Аполлон-13», яке мало б летіти на Місяць 12 березня 1970 р.

Маленьку пригоду мав також астронавт А. Бін, який при осіданні судна «Аполлон-12» на море вдарився в голову й появився на покладі корабля «Горнер» з перев'язкою на голові.

Астронавти відбули подорож на Місяць в короткому часі, як було заплянованo. Після повороту з Місяця на матірнє судно «Аполлон-12», вони кружляли протягом одного дня кругом Місяця й фотографували його, щоб вибрати вигідніші місця для висадки чергових суден.

Залога судна «Аполлон-12» привезла зі собою дві скриньки місячних мінералів, назбираних з дна Моря бур, які тепер вчені будуть досліджувати.

Лікарі заявили, що якщо й тепер в астронавтів не знайдуть ніяких бактерій, то відтепер карантена астронавтів буде скорочена до одного дня або й зовсім занехана. Вони проходитимуть лише звичайний лікарський огляд, щоб устійнити, який вплив на їхній організм мало перебування в космічних просторах.

Всіх астронавтів през. Р. Ніксон підвищив до ранґи капітанів фльоти, як признання за їхній успішний політ на Місяць.

Надзвуковий літак для пасажирів

Американський сенат затвердив пропонований президентом Р. Ніксоном видаток дальших 96 мільйонів долярів на будову надзвукового пасажирського літака, що зможе перевозити 300 пасажирів зі скорістю 1,800 миль на годину.

Кошти будови першого літака того типу дійдуть до суми одного мільярда і 200 мільйонів долярів.

Помер Джозеф Кеннеді

У Гіянніс Порті, місці осідку родини Кеннеді, на 81-ому році життя помер патріярх роду Кеннеді Джозеф Петрік Кеннеді, батько американського президента. Він був частинно спаралізований від 1961 р.

Джозеф Кеннеді належав до найбільших багатіїв ЗДА. Здобувши майно, він займав різні високі становища, а від 1928 р. до 1940 р. був амбасадором ЗДА в Англії. Хоч у житті мав неабиякі успіхи й доробився поважного майна (його оцінюють на 200 - 400 мільйонів долярів), доля не щадила йому й прикрих переживань. Один з його синів — поручник американської воєнної фльоти згинув у війні 1944 р., а два дальші сини — президент Джон та сенатор Роберт — згинули від кулі злочинців у 1963 та 1968 р. Одна дочка згинула в літаковому випадку, друга вродилася умово недорозвинена. Крім цих, Кеннеді залишив ще наймолодшого сина сенатора Едварда та три замужні дочки. І сам Кеннеді, і його всі діти були практикуючими християнами-католиками.

ПРОТИ ЗМІН. Нелсон Рокефеллер, виступаючи перед сенатським підкомітетом закордонних відносин, сказав, що військові хунти в південноамериканських країнах стають чинниками суспільних змін. Побоюючись завеликих змін, Рокефеллер сказав, що хунти часто бувають єдиною розв'язкою «між анархією і хаосом».

Червоний Китай готується до війни

Подорожні, що прибули до Гонґ-Конґу з Китаю, кажуть, що в китайській провінції Фукієн, яка лежить проти Формози (Тайвань), проводять евакуацію міського населення на села. Так пояснювали подорожнім. — Евакуацію роблять згідно з воєнним пляном Мао Цзе-дуна, який хоче приготовити терен провінції Фукієн на можливу совєтську атаку атомовими бомбами.

На випадок китайсько-совєтської війни СССР буде старатися знищити китайські міста далекосяглими бомбами.

На зборах китайських комуністів пропагандисти розказують, що СССР має таємну умову з Чан Кай-ші.

Прикордонне напруження слідне і в СССР. Совєтський уряд створив окрему військову округу: Центральну азійську військову округу, що хоплює республіки: Казахстан, Таджикістан та Кирґізію, що мають прибл. 1,000 миль спільного кордону з китайською провінцією Сінкіянґ. Осідком команди є столиця Казахстану Альма Ата. Комендантом нової округи є генерал Микола Лященко.

Досі теперішня нова округа підлягала командуванню Туркестанської військової округи.

Коротки вістки

◈ **За перших шість місяців** 1969 р. Албертська збіжжева рада виплатила за збіжжя всього 14,427,000 дол., а в 1968 р. в тому самому часі — понад 77 мільйонів дол.

◈ **Згідно з волею** більшости мешканців в Едмонтоні введено флюоридацію води. Одначе бл. 70 родин не хочуть пити флюоридованої води й беруть воду, без домішки флюориду, із окремого водопроводу. Вони уживають бл. 500 гальонів води тижнево.

◈ **Канада не була** спроможна виконати угоду дати до ЗДА понад 27 мільйонів фунтів м'яса. Це замовлення взяли десять інших держав, між тими головними доставцями будуть Австралія та Нова Зеляндія.

◈ **У жовтні** було в Канаді 314,000 безробітних на загальне число 8,142,000 працюючих. Минулого року в тому самому числі було 26,000 безробітних менше.

◈ **Молодий злодій** в Едмонтоні вкрав кредитову карту ґазолінової компанії, яка уповажнює купувати на кредит не лише бензину (ґазоліну), а й мешкати в готелі. Поки його спіймали, він встиг наборгувати за мешкання та харч й напитки в готелі та бензину більш як 1,000.00 дол. Цю суму мусить платити власник кредитової картки, бо покищо немає забезпечення на випадок, коли комусь вкрадуть картку.

◈ **З днем 1 січня** ціна на газетний папір буде 5.00 долярів за тонну більше.

◈ **У ЗДА знищили** м'ясо кількох тисяч індиків, у яких знайдено сліди хемічної рідини, що нищить хробаки на полях і є зближене до порошку Ді-Ді-Ті. Індики з'їли отруту зі збіжжям, яким їх кормили. Отрута ця шкідлива і для людського організму.

◈ **Колишня володарка** морів — Англія — зійшла на третє місце, якщо йдеться про кількість торговельних кораблів. На першому місці є Ліберія, що має кораблів загальної поємности поверх 29 мільйонів тонн, на другому місці — Японія, а на третьому — Англія з загальною поємністю прибл. 24 мільйони тонн.

◈ **З СССР викинули** двох японських інженерів під закидом шпигунства. Обидва інженери пробували в Івано-Франківському, де були дорадниками совєтських інженерів при будові хемчіної фабрики.

◈ **Англія випустила** свого сателіта, що буде помагати пересилати скоро на далеку відстань таємні військові вістки та накази.

◈ **Німецькі рибалки** напустили молодих пстругів з гірських річок у Балтійське море. Після 50 днів риби виросли значно й потовстіли. Їхній смак, після морської води, нагадує смак риби лосося.

◈ **В'язень,** що вийшов із тюрми в Іраку, сказав, що в Багдаді, в місяці вересні повішено шість осіб, а в жовтні дві особи за шпигунство в користь Ізраїлю. Всі були цивілісти, один між ними був жид. Досі в Іраку повішено 62 особи за шпигунство. Недавні екзекуції виконано тайком, без ніякого розголосу.

◈ **Совєтський уряд** порадив урядам сателітних держав купувати нафтову ропу в арабських держав на Середньому Сході, та в Північній Африці. Досі вони купували ропу з Сибіру.

◈ **Єгипет закинув ЗДА,** Канаді й Англії, що вони мають таємний договір з Ізраїлем купувати нафтову ропу з копалень на колишній арабській території, яка тепер окупована Ізраїлем.

В. ЛИПИНСЬКИЙ І ПОЛІТИЧНА ДУМКА ЗАХІДНЬОГО СВІТУ

3. ОРИҐІНАЛЬНА КЛЯСИФІКАЦІЯ РЕЖИМІВ

Євген ПИЗЮР

Вже цей один вклад Липинського в політичну науку дає йому право на те, щоб його ім'я було відоме чужинецьким ученим так, як імена вищезгаданих авторів.

Зрештою, Липинський був свідомий своєї оригінальности в ділянці політичної теорії, і це підтверджує така нотатка з його неопублікованого архіву:

«Розуміється, хтонебудь міг би сказати: пощо було стільки писати і мучитися, чи не краще було б вжити цю енерґію на переклад уже готової політичної літератури західньоевропейської?»

«Так! Алеж питання, які перш за все цікавлять нас, зовсім у цій літературі не порушені. Хто, наприклад, у Західній Европі серед культурних державних націй міг думати про те, чи демократія надається до будови держави?.. Або поняття консерватизму. Хіба воно таке пекуче для Европи, де консерватизм єсть. Тому по мірі скромних сил я мусів, як українець, порушити ці питання».

І Липинський засвідчив свою оригінальність та творчість у ділянці політичної теорії в першу чергу своєю клясифікацією режимів. Із вихідного пункту «панівної верстви» він зробив дальший рішучий і довгий крок вперед, що засвідчує перевагу його творчого генія над тими, ідеї яких мали вплив на нього, та дозволяє кваліфікувати його як одного з наймаркантніших політичних мислителів модерного часу, а не лише як передового ідеолога модерного українства.

Проблема полягає ось у чому: якщо прийняти, що в кожній культурній суспільності і політичній системі існує т. зв. панівна верства, якій, за словами Моски, — «належить провід у найширшому значенні цього слова, себто провід в адміністрації, у війську, релігії, економії і моралі», то як пояснити безперебійне існування різних політичних режимів? Якщо влада належить завсіди і скрізь одній верстві, історія повинна знати лише один тип політичного ладу, і не більше.

І тому клясична політична теорія, що не знала концепції панівної верстви, могла без побоювання за суперечності твердити, що існують різні режими, і, посилаючися ще на Арістотеля, вона розрізняла три засадничі системи: єдиновладдя у формі леґітимної монархії або деспотизму; аристократію, або олігархію як владу меншости; і народовладдя у формі демократії.

Поділ політичних режимів на три кляси підтвердив ще раз Монтеск'є. При цьому клясична політична теорія допускала можливість т. зв. «мішаних форм», себто таких, що постають шляхом поєднання компонентів, які належать до різних систем: монархії, аристократії і демократії. І не один представник клясичної теорії режимів схилявся до погляду, що «мішані» системи найкращі і тому найбільш бажані.

БІЧНА АНТЕНА

З таємничої «Влес-книги»

МОВА

Надзвичайну історичну пам'ятку друкує тепер «Канадійський фармер» (22 листопада): «Влескнигу», що розказує про героїчних русичів. Прадавня книга написана, розуміється, прадавньою мовою, яка, це також розуміється, малозрозуміла.

Хоч таємнича «Влескнига» щезла недавно серед таємничих обставин, група дослідників переписала її та переклала українською мовою для вжитку нащадків.

Русичі, принципово не знали страху, але, живучи в степах і борах, деколи почували легке занепокоєння. Каже «Влес-книга»: „Вітри свистіли в степах і бори гули до півночі, непокоячи нас". В оригінальному тексті це звучить трохи страшніше: „Стрібої свіщашуте во ступіах, а борѣе гундѣшете до полунще небеспенцетса ної".

Не знаючи давньої мови, теперішній читач цього не зрозуміє; не зрозумів би і давній русич через те, що знав мову.

БРЕНДЕ

Є у «Влес-книзі» цікава згадка про бренде: „Не імаком бренде наша боіані, тако бѣхомсте..." За перекладом «КФармера» це значить: немає бороди в наших боянів, так ми були.

Безбороді русичі, певно, не терпіли північних бороданів, предків пізніших кацапів і ще пізніших гіппісів. Але бренде — кажіть, що хочете — то не борода. Бренде є бренде. Можна припускати, що варяги привозили з Данії й Англії багато бренді та пиячили в Русі. Руські бояни не любили бренді, воліючи рідні, куди міцніші напитки.

Автор «Влес-книги», зовсім певно, не цурався чарки, бо такої форми, як «бѣхомсте», твереза голова не придумала б.

ПЕРЕСТОРОГА

На окремій дощечці, яка, на жаль, пропала, був такий напис: „Сьмі русіщі, нікоіє вріазі". Це заява почуття гідности русичів, яку «КФармер» перекладає так: „Ми русичі, ніякі воряги".

Такий переклад неможливий, бо «вріазі» — не злодюги (воряги). «Вор» у значенні «злодій» — слово пізнього походження, вживане не русичами, а північним бородатим населенням.

«Вріазі» може значити або варяги, або вар'яти. Давній напис є продуманою пересторогою проти пізнішої норманської теорії, що змішує русичів з варягами, і проти найновішої «Влес-книги», що з русичів робить вар'ятів.

Старовинна дощечка протестує: „Ми русичі, не якісь вар'яти".

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Проти нахабства асиміляторів

Канада — це держава, населення якої складається з різних етнічних груп. Є французи, є англійці, є також українці. Ніяка група не становить більшости.

Українці живуть скупчено в трьох степових провінціях, де вони вклали найбільше праці в розбудову країни. Яка доля чекає нас, українців, у мозаїці Канади, яку спільно тут творимо? Невже маємо асимілюватися з іншими етнічними групами, відрікаючися своїх скарбів, які наш народ творив віками? Це був би злочин проти себе і перед усім культурним світом.

Наші діди в прикрих обставинах творили нове життя у степовій Канаді. Давали собі раду, як знали і вміли. Коли ж почали будувати свої церкви, школи, народні доми, це вже тоді декого дратувало.

Невже ми не маємо права користуватися свободою і тими самими правами, що й інші? Чи скарби наші, які наші піонери попривозили, мають піти з ними в землю, бо декому не подобається українське життя, яке творимо в цій країні?

У степових провінціях Канади ми повинні створити одну українську силу, де б процвітала українська культура й мова. Бо в інших провінціях нас мало, і наш голос там слабий. Наша етнічна група потребує проводу і продуманих напрямних, щоб ми жили й розвивалися, а не пропадали. Свобідні і рівні з рівними, творім будуче життя українців Канади. Сила — в нас самих.

Не прикладаймо своїх рук до власного провалу. Канада не має бути нашим цвинтарем. Наші діди приїхали сюди жити і творити нове життя. Бажання бути собою у спільній мозаїці Канади — то не націоналізм. Як назвати тих, що раді б асимілювати інших?

Є навіть серед нас дехто, що хоче просунути англійську мову в наші церкви, а тих, що це осуджують, зве — націоналістами! Наш албертський міністер Р. Кларк недавно зробив заяву: відкидаючи мішанину, він хоче збереження окремих груп і пригадує тут окрему ролю Церкви!

Час знущань скінчився для нас; нема тут терору. Тож усі — до праці над збереженням наших скарбів: української культури й української мови. А хто не з нами, той проти нас!

Час і пора молодим людям із журналу «Юнацтво», яке виходить у Торонті, зрозуміти, що Канада складається з етнічних груп. Свій спосіб думання не накидайте іншим. У степових провінціях Канади живе українців більше, вони вклали свою працю у розвиток цих провінцій, а уряди тих провінцій заохочують нас зберігати своє рідне, також — українську мову. Ваше Онтаріо не може бути прикладом для нас асимілювати українську Церкву через англійську мову, яку ви нахабно накидаєте нашій молоді, нібито тільки в англійській мові вони спасуться!

Інтелігентна молодь пишається тим, що знає більше як одну мову, а ви себе обмежуєте до одної та ще й чужої, бо наша мова українська. Своїм писанням приносите нам сором, що ми свого не вміємо пошанувати, а до того ще вражаєте ближніх, якими є ваші рідні вам українці, лише тому, що вони хочуть зберегти те, що треба зберігати.

Духові скарби народу передаються з роду в рід. Це щось таке велике, що нам не купити за жадні гроші. Тут нам не можна бути байдужими.

о. П. Кончак ЧСВВ
Мондер

КНИЖКИ МИЦЮКА

Олександер Мицюк, економіст і соціолог, написав низку популярних праць про поселення українців у Сибірі. Хто мав би його наступні праці, просимо зголосити їх або переслати на подану адресу. Праці, після використання, будуть повернені.

Пошукуємо: „Про переселення на Амур та в Усурійський край", „Переселення в Західний Сибір", „Про переселення в степовий Киргізький край" (так званий Сірий Клин), „Переселення та українство", „Про переселення на Далекий Схід".

У більшості ці праці були друковані в друкарні Наукового товариства ім. Шевченка у Львові.

д-р М. Марунчак
116 Noble Avenue,
Winnipeg 5, Man.

ПОГАНА МОВА І ДОБРЕ ЗДОРОВ'Я

Газета повинна б друкуватися правильною мовою... Найновіше число «УВ» (13 листопада) викликало у мені остре почуття невдоволення.

Дозвольте подати кілька особливо разючих прикладів: „проєкт спирається на пропозиціях"; „приватні кола"; „тепер видає більше, як дістає від держави"; „вистачала"; „які платні дістають королі"; „висоту платні"; „транспорт пасажирів на багатьох відтинках"; „залізниці не хочуть перевозити подорожніх"; „була лише одна десята частина шкоди від граду в порівнянні з Саскачеваном"; „воєнний літак, що летів із бомбами, впав у море" (виглядає, що літак впав, а бомби полетіли далі).

Пам'ятаймо, що сміх — це здоров'я... Цим, здається, я зробила свій пункт.

М. Мариняк
Ту Гіллс, Алта

► Щоб не пошкодити українській мові і здоров'ю нашої читачки, не будемо починати суперечку, яка була б довга і до того зайва, бо авторка листа сама визнає, що їй тільки здається, що вона «зробила свій пункт».

«УВ»

З ВІННІПЕГУ ДО НЮ ЙОРКУ

Міняють осідок СКВУ

З новим роком Ню Йорк стає осідком президії Секретаріяту СКВУ (Світового конґресу вільних українців). Склад нової президії на два роки (1970-71) такий: Йосип Лисогір — голова, Гнат Білинський — генеральний секретар, д-р Богдан Гнатюк — скарбник, д-р Матвій Стахів — член президії.

Наприкінці грудня в Торонті буде пленарна сесія Секретаріяту СКВУ.

Від створення Секретаріяту СКВУ аж досі (1967-69) о. митрат В. Кушнір був головою президії.

М. Плав'юк, теперішній генеральний секретар СКВУ, даючи огляд дворічної діяльности, сказав, що «висліди першого СКВУ були доказом того, що українська спільнота прагне єдности й що вона готова підпорядкувати другорядні справи, які її роз'єднують, справам суттєвим, які її об'єднують. Тими суттєвими справами, що були спільні нашій громадськості в час першого СКВУ і які спільні їй сьогодні це: а) збереження та скріплення розпорошеного українського суспільства за межами України, яке находиться в постійному змаганні проти асиміляції, денаціоналізації, яке хоче зберегти свою ідентичність і свого молодого покоління; б) нести всесторонню допомогу нашим рідним в Україні, які, змагаючися за збереження української субстанції на рідних землях, потребують нашої допомоги».

СКВУ, наша верховна громадська установа, «не робив, не робить і не плянує робити конкуренції ані Державному центрові УНР, ані жодним українським політичним партіям», сказав М. Плав'юк. «Ми працюємо в рамках визначених статутом, як організований сектор українського громадського життя. Наша діяльність насправді є доповненням, а не запереченням політичних чинників чи діяльністю проти них. Наше відношення до них дружнє, а не конкуренційне. Вони й ми працюємо на різних відтинках українського життя, але працюємо для одної спільноти й проти одного спільного ворога».

«Наше суспільство багато разів дало доказ, що його симпатії по боці національної єдности й громадського правопорядку. Воно солідарно підтримало всі заходи для консолідації нашого життя в діяспорі. Таке ж відношення нашого суспільства є й до нашого політичного сектора. Я певен, що вже недалеко час, коли слідом за громадським і церковним секторами дійде до повної консолідації нашого політичного світу».

МОТРЯ

Історична повість (123)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Тут гетьман підняв чарку старого угорського вина і, чоломкаючися, зі всіма кінчив: — Випиймо, щоб було добре. Щоб з Христовим Різдвом народилося у нас те, що проповідував Христос, братолюбіє і згода.

Всі припіднялися і пригубилися до чарок.

— Так не можна, — казав гетьман до Мотрі. — Треба випити до дна, бо на дні правда одна. І ти, Лідіє, не вдавай соромливої панночки, а випий, щоб побачити, яка там тая правда на дні. Вино добре, старе. Не все погане, що старе, — правда, Мотре.

— Правда, тільки я боюсь, щоб тим старим вином не впилася.

— Щоб ви не впилися старим вином, кажете? Не бійтеся, воно не зрадливе. Розгріває і кріпить, а до голови не йде. Не раз молоде вино, не вишуміле ще, скорше голову закрутить, вірте мені, досвідченому чоловікові.

Подавали щуку по-гетьманськи.

— Чого ж ти так задумався, Андрію? Над рибою не слід думати.

— Чому, милосте ваша?

— А тому, що в рибі ості, треба їсти вважно.

Рибу їли мовчки.

— Риба за життя пливає у воді, а по смерті любить пливати у вині, так вип'ємо по чарці.

Пані відпрошувалися. Гетьман казав їм налити по маленькій чарочці солодкого, еспанського вина.

— Солодким устам солодкого вина, — приговорював до Мотрі.

— Добре слово від вина солодше, — відповіла йому.

— Солодке слово із солодких уст, — отсе мій ,ґуст'.

Мотря спаленіла.

— Івана Степановича, Мотре, ніхто не переговорить, — завважила тітка Лідія.

— Я навіть не беруся.

— То зле, Мотре Василівна. Панночці треба вправлятися у словесному фехтунку, щоб як віддасться, не дала себе переговорити чоловікові.

Войнаровський пригадав собі Мотрину маму і всміхнувся.

— От і веселий святий вечір, коли навіть мій Андрій сміється. Але скажи нам Андрію, над чим так думав, як щуку подавали?

— Над тим, що ви, дядьку, зволили сказати.

— А саме?

— Над вашим бажанням, щоб на Різдво народилася згода.

— І додумався до чого?

— Мабуть, важко, щоб вона в нас народилася на світ. Дуже ми незгідний народ. Кусаємо себе, як коні, котрих б'є візник. Не можуть батога вкусити, так кусають себе. А ми, може б не лиш батіг, але й погонича запопали, так не хочеться. Ближче свій, і на нім згонимо гнів.

— Дійсно нічого нового ти не видумав, Андрію. Так воно було в нас здавна і так є донині. Тому ми й такі бідні. Приходить мені на гадку одна казка, але шкода казати.

— Кажіть, Іване Степановичу, — просила Мотря.

— Діти люблять казки, — жартував гетьман. — Так слухайте ж, діти.

Він поправився в кріслі і вдивляючися в свій ізмараґдовий перстень, розповідав:

— Турок один кохався у птицях. Умів їх ловити й освоювати. Кажуть, сотню куропатвів раз наловив і привчив до того, що бігали за ним, як цуценята. Куди він, туди й вони цілим стадом летять. І згадав він свому султанові дарунок з тих куропатвів зробити. Зібрався, свиснув, біжать. В полі розлетілися по збіжжях, він стане, гукне на них і, гляди, вже знов ціла крилата армія кругом свого вождя. Так зайшов він аж перед ясне лице султана свого, а куропатви за ним. Аж чорно зробилося в салі. ,Пане мій', — каже турок, — ,що найласкавішого маю і що найбільше прихильного до себе, віддаю тобі в дарунок'. І почав показувати султанові, які це мудрі та пещені птиці, як вони йому і на плечі скачуть, і за пазуху ховаються, і до губи заглядають. Дуже подобалися ті куропатви султанові, подякував за них і каже: ,От, коли б ти так моїх підданих освоїв та до послуху привчив, то я тебе своїм першим міністром зробив би'... Так, бачите, і я собі не раз ґадаю, що і в нас, на Україні, скорше вовків освоїш, ніж людей до доброї згоди та до конечного послуху привчиш.

— Так, воно так! — перебив мовчанку Войнаровський. — Наші земляки лише чужого батога слухають, а свого розуму — ні. Свій чоловік на те, щоб йому до живих печінок добиратися. Який був Богдан Хмельницький, а й йому доводилося з шаблею на голо на раду старшинську приходити. Боялися його.

— А я бачиш, Андрію, хочу підховати старшин, котрі б не боялися, а шанували свою владу, хочу виховати державний елемент. Без нього держави бути не може. Селянин землі своєї пильнує, це його держава, він хоче бути володарем на своїй батьківщині. Його тяжко від плуга відірвати, щоб на раду йшов. Та й як їх з таких великих просторів у наглій потребі на раду скликати? Нам треба людей освічених і готових на кожний зазов ставитися там, де рішається доля країни. Цісарство тримається лицарством, Польща шляхтою, нам треба заживного й свідомого козацтва, котре не тільки горнуло б, якмога більше землі, але яке хотіло б і вміло тої землі обороняти... Але ми в політику забігли, а нині святий вечір. Тітка Лідія скаже, що голодній кумі хліб на умі, а Мазепі політика не дає спокою, — так лишім її і радуймося святом. Ось і колядники ідуть.

Перед ґанком чути було тупоти, кашляння і притишені голоси: — Починаймо!

— Котру?

— Накривайте столи.

— Ні, „Нова радість стала".

— Перше — „Бог предвічний".

— Нехай буде „Бог предвічний". Дисканти, — зачинай!

І понеслась понад Бахмачем поважна пісня про Різдво Христове, ніби святочний гимн.

Зразу несміло лунали хлоп'ячі голоси, мов боялися, що не вдоволять вибагливого гетьманського уха. Але з кожною стрічкою кріпшали, достроювалися до себе, зливалися в акорд.

— Ось що ми вміємо, — сказав шепотом гетьман, — співати! На жаль, у нас тільки в пісні згода. В житті дисонанс, а як життя перетворюється в пісню, виходить гармонія чудова.

Мотря поглядом своїм, як ластівочним крилом, торкнулася гетьманового обличчя. Він слухав колядки, але думками літав кудись далеко. Колядка співала про минуле, він пісню будучности творив.

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
3 ТИЖНІ ПОБУТУ
В ЕВРОПІ
(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відліти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаґен 427.00 дол.

Робіть замовлення вчасно.

Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до соняшних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Гренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ БЮРО НЕВИЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG. (північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG. (полуднева частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville
NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374

Найновіші капелюхи й обшиття до суконок

Edmonton
MILLINERY and DRESSMAKERS' Supply Ltd.
10135 Jasper Ave. — Edmonton — Ph.: 422-4988
Матеріяли ◈ Пера ◈ Фільцові капелюхи
Стяжки та вуальки ◈ Квіти ◈ Футряні обшиття

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

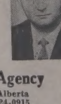

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave — (REAR) — Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Вісті з Торонта

СПАРХІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД

У днях 7 - 9 листопада в | готелі «Сівей Товер» відбувся залі парафії св. Йосафата і в | спархіяльний з'їзд. Головою

КОНКУРС

Парафія св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні оголошує конкурс на посаду ДЯКА-ДИРИГЕНТА. Особи з відповідними кваліфікаціями повинні внести найдальше до 15 грудня п.р. поданням на адресу приходської канцелярії 11301 - 96 St., Edmonton 18, Alberta. Винагорода відповідна до умови.

о. В. Тарнавський — парох
І. Руданець — голова церк. комітету

LET US LEARN UKRAINIAN
ДЛЯ ДІТЕЙ, що ЗОВСІМ НЕ ЗНАЮТЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ЦІНА: $2.50 УДАВАЙТЕСЯ ДО:
WILLIAM SAWCHUK
11317 - 54 Avenue
EDMONTON 70 Alberta

Доведіть Ваш одяг до сьогоднішнього стилю
AMSTERDAM TAILORS LTD.
Едмонтонський осередок для перерібки одягів
Переводимо перерібки всякого роду.
214 UNION BUS DEPOT
10202 - 102 St. EDMONTON, Alta Ph: 424-9810

OLSON MUSIC SCHOOL
Випосичаємо скрипку з футеролом для охочих навчитися грн на скрипці для учнів 3, 4 і 5 років життя.
Матері можуть учитися грн на скрипці даром, якщо їхні діти участвують в науці грн на скрипці.
Можна теж брати лекції грн на п'яно та гітарі.
Телефонуйте ще сьогодні:
439-8152 — 422-4324

Пачки до Європи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі чужинці брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Німецький ресторан у баварському стилі
Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної оркестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шніцель, білі мюнхенські ковбаски, гарно приєднаного пструга чи струдель з яблук та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.
Поручаємо теж європейські горілки, вина та смачні німецькі пива.
Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої у ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.
HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до «УВістей» (UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta.), по гарні різдвяні картки:
► 10 українських карток — $1.00
► 14 українських карток — $1.00
Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням прішле гроші.
Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і виплніть нам:
NAME
ADDRESS

Централі с їнж. О. Клюфас; головою спархіяльної управи БУК — п. С. Кочеван, а головою спархіяльної управи ЛУЖК — п-і А. Чайко.

З'їзд УКЮ був рання.

Владика Ісидор говорив про заґу світського апостольства. Він тек інформував про недавній синод епископів УРаїнської Католицької Церкви.

—o—

ВЧИТЕЛЬСЬКА НАРАДА

У неділю 9 листопада в Українському домі при вул. Кристі була нарада вчителів українських шкіл, які працюють у системі СУМ.

—o—

У РІЧНИЦЮ І ЛИСТОПАДА

Спільними силами комбатантських організацій врочисто відзначено річницю 1-го листопада. Значна участь молоді і спілка підготова причинилися до того, що вечірка зала УНО була вщерть заповнена.

У мистецькій частині виступали: дівочий хор „Весняночка", жіночий квартет філії УНО, дівочий ансамбль ОДУМ „Молода Україна", вокальний хор філії УНО „Боян" та деякі інші. Доповідь мав молодий адвокат Ігор Бардин.

—o—

РАВТ ПРЕСИ

Чергова рада преси Спілки українських Журналістів Канади буде в Українському домі 7 лютого 1970 р.

—o—

ЗУСТРІЧ ІЗ САМЧУКОМ

Комітет, який займався збіркою грошей для видання трилогії Уласа Самчука „Волинь", а нагоди передпуску того твору організував зустріч з письменником в радіотрансляційних студіях Канадської Державної Радіокорпорації.

У Самчук говорив про свої творчі плани і читав уривок з недрукованої ще третьої частини «Ост».

В. Дідюк

Підготовляють з'їзд етнічних груп Манітоби

Ларрі Джекрден, голова секретаріяту федерально-провінційних взаємин в уряді Едмонтона, за дорученням уряду 16 листопада проголосив скликання «З'їзду етнічних груп Манітоби» з час ювілейних святкувань сторіччя цієї провінції в 1970-му році.

З'їзд, за словами Джекрдена, повинен знайти «модус вівенді» різних етнічних груп Манітоби під основним гаслом: англо-французька офіційна двомовність і культурна „мозаїка", або багатокультурність.

—o—

ДЕСЯТЬ РОКІВ ЕДМОНТОНСЬКОЇ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ «ГЕЙТЬВЕЙ»

Підготовляють третє, доповнене видання шкільного підручника

(п. с.) На недавніх загальних зборах едмонтонської видавничої спілки «Гейтвей» проф. Ярослав Рудницький, кожух одностайно вирішено видати третє доповнене й поправлене видання шкільного підручника „Конверсейшенал Укрейніен" проф. Яра Славутича.

До нової дирекції увійшли: д-р І. Голубійкий, п. І. Козак, п. Г. Барабаш, п. В. Мельничук і п. Ліздаренко. Попередньо головою «Гейтвей» був покійний Дмитро Яцда.

Про цю видавничу спілку мало хто знає, але вона існує вже понад вісімдесят років і вона видала вже понад 10 років. Зродилася вона, офіційно, 12 січня 1959. Інкорпоративні документи підписали були: Дмитро Яцда, І. Іван Іваїв, Дмитро Фербей і Григорій Барабаш, а Петро Савариц, який безпартно заінкорпоровав спілку, підписав як свідок. Зібрано грошей зайняся був Петро Саварин, зібрав 4.000 доларів, по 100 дол. від особи, з тим, що едмонтонський Нордуд Лімітед купив 10 уділів за 1.000 дол., а один уділ за 100 дол. купив теж Український Народний Дім.

Видавнича спілка появилася скоро й несподівано. Тодішній премєр Альберти Ернест Мєнінґг, сказав представникам едмонтонсь к о г о відділу КУК просто: «Уряд готов погодитися на викладання української мови в школах Альберти, якщо ви маєте підручники та підручники». Дмитро Яцда і Петро Саварин, які в імені КУК ходили тоді до премєра, відповіли тек само просто: «Учителів маємо, а підручник видамо». І так зродилося видавництво.

Завдяки проф. Орестові Старчукові спілка зв'язалася з д-ром Я. Славутичем, який жив тоді „ Монтерей, в Каліфорні, і він погодився написати доповнений підручник. Після довгого листування, яке від Д. Яцда, нижнець книжку вийшла з друку у типографії „Комерціял Принтінґ Трибуґ", і нею користуються в середніх школах Альберти і в університеті.

Підручник виданий у двох частинах, у м'яких обкладинці, у рушіюсся (с ще бл. 500 примірників (2-го тому). Другє видання вийшло тиражем 5.000. Тепер вже й це видання розійшлося. Дирекція спілки вирішила третє, поправлене й доповнене. Тираж — 3.000 примірників.

Підручника «Конверсейшенал Укрейніен» уживають тепер не тільки в Альберті і в різних університетах в Канаді, а теж поза Канадою. Про речі, більше поза Канадою, вже в Канаді.

Загальні збори відбулися 29 жовтня і тоді члени дирекції п. Із. Козака, Голубєва на зборах д-р Н. Голубійкий, секретарював П. Саварин, збори вирішили, що чанкою вшановано уділовців, які вмерли: Миколи Івасюк, Степан Бойко, д-р Іван Верхомляк, Іван Ісів, Дмитро Фербей, Степан Романюк, д-р Роман Лишак, Ярів Давидюк і Дмитро Яцда.

Нарвуд Ліджен репрезентував голова п. Юрій Лупул, а Український Народний Дім — голова п. Іван Тимошин. Присутніх було 25 уділовців, тобто більшість (усіх є 44).

Короткий огляд діяльности видавництва подав секретар «Гейтвей» П. Саварин, який від 23 жовтня 1961 р. аж дотепер вів усі справи. Від заснування спілки (12 січня 1959 р.) до 23 жовтня 1961 р. справи видавництва

УДІЛОВЦІ ВИДАВНИЦТВА «ГЕЙТВЕЙ». — Зліва направо сидять: Богдан Мельничук, Василь Середа, Йосиф Лазаренко, д-р Микола Голубійкий; стоять п-і Емма Верхомляк, д-р Дмитро Мельник, Володимир Балюк, Юрій Лупул, п-і Бойко, Володимир Бойко, Іван Тимошин, д-р Дмитро М. Середа, Петро Саварин і Іван Козак. Уділовців є також Григорій Барабаш. Фотострів: «Опері»

КНИГА, ЩО ВЧИТЬ НАС ЛЮБИТИ СЕБЕ

Юрій КЛИНОВИЙ

Стаття перша

Не менше яких сто албертських українців у величезній більшості синів і внуків піонерів, з великою увагою слідкували за появою книжки Джеймса Дж. МекГрегора „Вільні землі" (J. G. MacGregor, Vilni Zemli (Free Lands). The Ukrainian Settlement of Alberta, 1969, McLelland and Stewart Limited, Toronto-Montreal. Ціна 12.50 дол.).

Мимохіть можна згадати, що це чи не єдина книжка, написана англійською мовою, що має український заголовок, очевидно, не тому, що її автор — чистокровний канадець шотляндського походження.

Якщо два тижні тому книжка МекГрегора появилася на книгарському ринку, ті, що її чекали, вирвали дочекалися. Бо перше видання тодішнього формату великої вісімки, надрукований дрібним друком, отже, на 274 сторінках можна було вмістити величезний матеріял. Складається він з подяки тим, які сяк чи так допомагали авторові, з передмови, розділів і приміток, переліку таблиці шкільних округ, «де більшість учнів були українського походження».

У дискусії, якої керував проф. Вір. Рудницький, брали слово українські й не-українські слухачі. Вони підтримали проект склання з'їзд етнічних груп Манітоби.

—o—

ДЕСЯТЬ РОКІВ ЕДМОНТОНСЬКОЇ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ «ГЕЙТВЕЙ»

Підготовляють третє, доповнене видання шкільного підручника

(п. с.) На недавніх загальних зборах едмонтонської видавничої спілки «Гейтвей» проф. Ярослав Рудницький, кожух одностайно вирішено видати третє доповнене й поправлене видання шкільного підручника „Конверсейшенал Укрейніен" проф. Яра Славутича.

До нової дирекції увійшли: д-р І. Голубійкий, п. І. Козак, п. Г. Барабаш, п. В. Мельничук і п. Ліздаренко. Попередньо головою «Гейтвей» був покійний Дмитро Яцда.

Про цю видавничу спілку мало хто знає, але вона існує вже понад вісімдесят років і вона видала вже понад 10 років. Зродилася вона, офіційно, 12 січня 1959. Інкорпоративні документи підписали були: Дмитро Яцда, І. Іван Іваїв, Дмитро Фербей і Григорій Барабаш, а Петро Саварин, який безпартно заінкорпоровав спілку, підписав як свідок. Зібрано грошей зайняся був Петро Саварин, зібрав 4.000 доларів, по 100 дол. від особи, з тим, що едмонтонський Нордуд Лімітед купив 10 уділів за 1.000 дол., а один уділ за 100 дол. купив теж Український Народний Дім.

Видавнича спілка появилася скоро й несподівано. Тодішній премєр Альберти Ернест Мєнінґг, сказав представникам едмонтонсь к о г о відділу КУК просто: «Уряд готов погодитися на викладання української мови в школах Альберти, якщо ви маєте підручники та підручники». Дмитро Яцда і Петро Саварин, які в імені КУК ходили тоді до премєра, відповіли тек само просто: «Учителів маємо, а підручник видамо». І так зродилося видавництво.

Завдяки проф. Орестові Старчукові спілка зв'язалася

Джеймс МЕКГРЕГОР

Їхав до Канади, де вони поселилися на „гомєтеді", яких 60 миль на північний схід від Едмонтону, отже, у тій окрузі, де вже раніше поселилися були українські піонери. Він став студентом Албертського університету, одержав ступінь „Б.А." в 1926 р. ступінь „В.А." в в 1929 р. — „В.Sc." Якщо 20 років він працював для „Комісійон Юбілейс Лянд", а в 1952 р. його призначено головою Албертської комісії енергетики, яку то посаду він займає й досі. Від 1902 до 1956 р. він був головою Албертського історичного товариства і відіграв важливу ролю у заснуванні музею „Альберта Гісторікал Ревю". 1956 року його призначено Головою Королівської комісії для розвитку північної Альберти.

Дж. Дж. МекГрегор є автором десяти книг, опублікованих у роках від 1940 до 1969, включаючи сюди і останню, тема яких — історія заходу Канади, зокрема Альберти 1968 року він одержав нагороду — «Award of Merit» від Американського товариства за свої „Вільні землі", за які ще книжку він одержав теж «Beaver Award» від едмонтонського відділу «Гадсон Бей Компані».

На самому початку подяки, якою починається книжка, МекГрегор пише:

«Тома Немирський став каталізатором, що дізв ин мою довголітню підготовку українцям фармерських районів Альберти, виливаючись вперше у радіо цієї книги. Поспливали своїми службовими обов'язками, одного хородолудяного ранку і щов зовнішніх сил вимагало того від нас, де, в парці із натягнутим як треба на вуха капішоном, він пришпив свій трактор, щоб насолодитися моїх труб. Поки я очував, Тома початнув мене в давнину, яких 70 років тому, коли його батько, із рідними поселенцями, відібрися біля побількового струмка, а потім і поселився на цьому шматку землі».

«Під час моїх наступних візит Тома передав мені переклад книжки д-ра Олавутича «О емігранці», показав, а потім і переклав на англійську мову записи батька свого батька, нарешті при всяких умовах находив час, щоб відповісти на довгий список моїх питань. І як натхненний, і як джерело інформації, він причинився до появи цієї книжки більше, ніж будь-хто інший».

У цьому початковому устрої Дж. Дж. МекГрегор вишукує, що було причиною написання його книжки, отже передовсім його довготривала прихильність до наших людей, далі книжка д-ра И. Олеськова, великого провідника українських емігрантів, який восени 1895 р. особисто приїхав до Канади, і записник батька Томи Немирського. А для тих, що розуміють прочитане, він стверджує також, що доля молоді Немирський — українець, хоч дехто, слушно чи неслушно, може вважати його «русиновкофілом".

Таким був початок народження книжки „Вільні землі", книжки до тої міри наповненої удокументованими історичними матеріялами й ілюстраціями, мудрими спостереженнями й думками автора і передусім його любов'ю до українських піонерів, що вона вкінчає цілу масу роздумів, рефлексій і коментарів, що потребують окремої статті, якщо в повній, досі небачений світ. Вона, немає сумніву, повинна стати настільною книгою кожної молоді, з якої та молодь повинна вчитися історії своїх предків у Канаді, повинна вчитися любити себе.

Тем немає сумніву, що „Вільні землі" Мекгрегора дадуть привід українським історикам до написання багатьох учених робіт, а далі, що ця книга стане темою багатьох журнальних статтів, а теж темою статтів українців старшого покоління, що більше чи менше, з особистого досвіду зважать подій, описаві Джеймсом МекГрегором. Їх коментарі будуть цікавий, захоплені, ентузіястичні, ними вони схотять бодай частинно подякувати нестомному авторові за здійснення безсмертного пам'ятника їх дідам і батькам, за висловом Я. Славутича — „завойовникам прерій". Проте МекГрегор, певне, знає українців добре, тому й він не чекатиме одностайного схвалення своєї книжки. Передовсім від найсуворішим критик а м и ставуть ті, що його книжки не прочитають, тільки зі слухів, почують про вирвані фрагменти. А інші критикуватимуть через неорозуміння і неуважність, якої в тому, що їх не зладжу у книжці, може, будуть робити з нього ворога українських піонерів, українського народу, чи взагалі українства, бувають ворогами ворогом того, що багато років свого трудолюбивого життя присвятив вивченню надзвичайно скомплікованої проблеми.

Умер О. Масляник

У Форт-Саскачевані біля Едмонтону 27 листопада вмер мгр Олександер Масляник, 57 років.

—o—

ЩО, ДЕ, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Середа, 3 грудня:
о год. 7.30 веч. в залі катедрального парафії св. Йосафата відбудуться сходини членів УНДому.

* * *

Субота, 6 грудня:
о год. 7-ій веч. сходини гуртка імені Шашкевича у ул. С. Базюк, 10729 - 83 авеню.

* * *

Неділя, 7 грудня:
о год. 3-ій попол. в будинку української школи парафії св. Юрія, бір 113 авеню - 95 А: загальні збори Осередку НТШ зі звичайною програмою. Якщо з означеному часі не буде нематаного стутом числа членів, тоді збори відбудуться пів години пізніше без огляду на число прибних членів. Управа Осередку НТШ прохає всіх членів прибути.

* * *

о 8 год. веч. в залі УНО: заходом Театрального ансамблю під протекторатом едмонтонського відділу КУК концерт, що в ньому виступлять дівочий ансамбль «Мережі» і Гриць Зазуля.

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів кравців
ВСЬОГО —
БЛИЗНЯТ ► БЛЕНКЕТІВ
• Простирадл • Ведспредів
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ❖ Виходить щотижня в Едмонтоні ❖ Видане Спілка «Українські вісті» в Римі ❖ передплата в Канаді $6.00, в Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ❖ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ❖ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 1067 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5768 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ЗА СПІЛЬНУ ЛІНІЮ СХІДНИХ ЦЕРКОВ

Блаженніший Йосиф, верховний архиєпископ Української Католицької Церкви, організував у Римі нараду східних патріярхів та інших представників Східних Церков. «Українські вісті», за інформацією УПБюра в Римі, вже повідомили про це. Тепер, коли в Римі закінчилася сесія ецикопського синоду, кожен може бачити, якою корисною була ініціятива нашого первоієрарха.

На нараді були східні патріярхи, були вищі ієрархії Української Католицької Церкви, були представники Східних Церков. «Уніств, за інформацією УПБюра в Римі, вже повідомили про це. Тепер, коли в Римі закінчилася сесія ецикопського синоду, кожен може бачити, якою корисною була ініціятива нашого первоієрарха.

На нараді були східні патріярхи, були вищі ієрархії Української Католицької Церкви, були представники Східних Церков. «Уніств, за інформацією УПБюра в Римі, вже повідомили про це. Тепер, коли в Римі закінчилася сесія ецикопського синоду, кожен може бачити, якою корисною була ініціятива нашого первоієрарха.

На нараді були обговорені три питання:

(1) Одностайність представників Східних Церков, коли вони беруть участь у різних богословських латинського обряду.

(2) Спільна різних Східних Католицьких Церков до виявів в о р о ж о ї постави деяких екуменічних кіл до цих Церков.

(3) Плян праці Східних Католицьких Церков на екуменічному полі.

Учасники наради вирішили:

— відбувати спільну нараду в Римі кожний раз, коли будуть нарада Папського ецикопського синоду;

— уповноважити митрополита Максима Германюка, члена Секретаріяту християнської єдности, бути в тому секретаріяті речником східних католицьких Церков.

Сесії Папського ецикопського синоду будуть відбуватися щонайменше щодва роки. Учасниками тих сесій будуть первоієрархи та інші ієрархи Східних Церков. Якщо цікаві представники матимуть це й свою окрему нараду, то від цього буде тільки користь.

o

СПРАВА ВІКТОРА ПЕТРОВА

Смерть розв'язала загадкову справу Віктора Петрова. Розв'язала тільки почасти. Немає ніяких таємниць по цей бік; усі таємниці — по той бік.

1949 року в Західній Німеччині одного дня пропав Віктор Петров, видатний знавець історії України, філолог, літератор, людина високої культури, співробітник «Енциклопедії українознавства». Ніхто не знав, що з ним сталося. Дехто казав, що большевики схопили В. Петрова десь на вулиці, запхали в авто, завезли до Москви, убили таку цінну людину; дехто припускав, що В. Петров сам вернувся додому. Тепер з Києва приходить інакше пояснення: Віктор Петров був розвідником, який виконував своє завдання в Німеччині, вернувся до СССР.

«Український історичний журнал» (ч. 9 ц.р.), що виходить у Києві, подав вістку про смерть Віктора Платоновича Петрова, відомого філолога, вченого, члена-кореспондента Української академії наук, старшого наукового співробітника Інституту археології АН УРСР, відомого мовознавця, літературознавця, археолога і етнографа. В. Петров умер у Києві на 74 році життя, мабуть, у серпні цього року.

Київський журнал подає ще й таку відомість: «На початку 1941 р. було створено Інститут українського фольклору, директором якого став В. П. Петров. На цій посаді і застала його велика вітчизняна війна, яка покликала Віктора Платоновича до лав нашої армії. В ній він виконав свій громадський обов'язок сумлінно і до кінця, не раз ризикуючи життям у глибокому запіллі ворожому тилу як п а р т и з а н - р о з в і д н и к. Ці роки життя і діяльности В. П. Петрова батьківщина відзначила бойовими нагородами. Тільки наприкінці 1950 року Віктор Платонович повернувся до наукової праці — спочатку у Москві, а з 1956 р. у Києві, в Інституті археології АН УРСР».

Уже пізніш, 1966 року, журнал «Советская археология» з нагоди 70-річчя В. Петрова хвалив його «патріотичні» заслуги: «Вся діяльність В. П. Петрова в часи війни мала патріотичне спрямування і в двадцятирічний ювілей перемоги над гітлерівською Німеччиною він був нагороджений орденом великої вітчизняної війни першого ступеня за видатні заслуги перед батьківщиною».

Щоденник «Свобода», подавши цю та інші питання з «Советской археологі», не додав ніяких коментарів. Справді, мелеско їх додати. Нема сумніву, що В. Петров, прибувши до Москви, сказав усе, що знав про українське життя в Німеччині. Чи був він совєтський агент? Якщо так, то чому київські газети не подали вістки про його смерть і, за своїм звичаєм, не хвалили заслуг цього видатного розвідника? А якщо Петров не був агентом, тільки вченим недавнього, від якого кагебісти добули все, чого хотіли, й потім дозволили далі займатися археологією, то чому відзначили його орденом за «патріотичні» заслуги?

o

Єпископи УПЦеркви хочуть об'єднання

У Базид Бруку, осідку консистерії Української Православної Церкви в ЗДА, 7 листопада був синод єпископів тієї Церкви, які прибували ґрад постанов, скерованих на дальшу акцію для об'єднання всіх православних українців у вільному світі в одній Українській Православній Церкві.

Учасниками синоду були: митрополит Іван Теодорович, митрополит Мстислав Скрипник, епископ Олександер Новицький і епископ Іоан Соколовський.

У вересні ц.р. владика Мстислав був обраний на митрополита Української Автокефальної Православної Церкви на еміграції. Після цього появилася заява митрополита Івана Теодоровича та епископа Олександра Новицького про потребу скликати надзвичайний собор, щоб вирішити справу митрополита Мстислава, який обійняв свій уряд, не маючи УПЦерква з ЗДА.

В обороту митрополита Мстислава виступив епископ Іоа та багато православних мирян, які заподіяли зайвий клич.

o

Конференція КУК у Вінніпезі

29 - 30 ЛИСТОПАДА

У вінніпезькому готелі «Марлборо» 29 і 30 листопада буде річна конференція делеґатів відділів КУК та представників складових організацій.

Будуть обговорені такі питання: переслідування українських Церков і дінчів культури під совєтським режимом, а дальше — такі: праця важливої ділянки праці КУК, як: збереження української мови, поширення зв'язку з українською громадою Канади, налагодження організаційних справ вряд з поключенням представників КУК для поодинокиx провінцій, справи фінансів і збірок.

ЩО І ЯК РОБИТИ, ЩОБ ЗБЕРЕГТИ МОЛОДЬ?

МОЛОДЬ ГОВОРИТЬ ПРО СПРАВИ МОЛОДІ

(м. ф.) В Едмонтоні була цікава дискусія, яку варто довести до загального відома. Це молодь говорила про справи молоді.

Як зберегти нашу молодь при Українській Католицькій Церкві? Відповідь на це дали панни Ірина Апонюк і Патрикія Рапченська та панове Ігор Бродя і Лаврентій Пшик.

I

І. А п о н ю к говорила першим. Почала віршованою казкою Л. Струка:

«Дуба жолудь дикий втер
/ Захопив у бубні щати /
І вже у край чужий...» Між осінні його кинув / Між осінніми він різ».

«Як осінь, він вже думав, / І осінь говорив. / Та ніяк за тим він мріяв / І осінь про те не просив. / Він в осінь не зміниться».

— Це давно Господь завів: / Той, хто жолудем родився, / Завжди дубом буде він, / І той жолудь, хоч осичин, / Але дубом таки є.

«Дубом був і дубом буде, / Дубом виріс — ним помре».

Кожний народ, як теж кожна родинна людина, має свій характер і вдачу. Ані зміна моди, ані зміна пізнища не позбавить його властивих прикмет, сказала І. Апонюк.

Підставою виховання дитини є родинний дім. Дітям легко вивчати мову. Як дитина легко вивчає англійську мову, то відчує, що та мова їй не рідна. Дідові дитячий садок, рідна школа, середня школа нічого не дасть. Рідній Церкві богослужіння мають бути ж и в о ю у к р а ї н с ь к о ю мовою. Не розв'язка, а приховування проблеми — вживання української мови і брак охоти її вивчити».

Якнайбільше треба заняти українською мовою все, що є в нашому житті.

Ірина Апонюк теж говорила тільки українською мовою. Богослуження хай відправляють українською літературною мовою. Зате треба подбати про двомовні молитовники.

Щодо богослужіння, на думку І. Бродя, повинні бути тільки українською мовою. В рідній недільній Службі Божій треба, щоб діти могли дістати тільки Євангелію та проповідь по-англійськи для тих, що зовсім не знають української мови, як, приміром, з мішаних подружжя.

Отці парохи повинні організувати вечірні курси для тих хлопців, що не дружать з Літургії і пояснити частини Служби Божої, якими діти не знають традиції.

Між т.зв. дзвонарібутями і т.зв. новопризбутими треба більше взаємних зв'язків і більше уваги. Відділи українських Канади займаються тільки церковними справами, а нова еміграція — політичними організаціями і політикою, яку привезла з рідного краю. Одні других мало рухають і тому мало співпрацюють.

Молоді люди, а й деякі старші, народжені в Канаді, не розуміють, чому наші священики наголошують за з в'я з о в о л е н у Українську Церкву, чому д в о п о р я д к у! робиться проповіді також у церквах. Через брак взаємних зв'язків виникає відчуження так, що не розуміють взаємної боротьби в українському народу. Це священики повинні в и я с н и т и.

«Ми всі — діти одного народу і боротьба за визволення України мусить підтримувати наша Українська Католицька Церква».

Отці батьки обов'язково повинні посилати дітей до рідних шкіл та церковних організацій. Дітвора, яке зростає в українській хаті, в українській рідній школі, в українській церкві не лишить ані українства, ані свого народу.

Коли котрась родина не посилає своєї дитини до рідної школи, то хтось повинен цим поцікавитись, відвідати цю родину, спитати про причину й переконати чи помогти їм. Цим дітям ходила до рідної школи. Це мусить бути священик; член шкільного ч е р е п о в н о г о комітету, чи хтось кожуть тут помагати.

Справа виховання і збереження молоді — велика й неяка справа. Не можна надіятися, що священики. «Це — сказав І. Бродя — обов'язок усіх вірних, не тільки священиків. Нашим священикам треба допомогти в цьому важному ділі.

III

Учитель Лаврентій П ш и к, який говорив по-англійськи, виклався такі думки.

Справа не тільки в молоді. Мусимо поставити питання, як зберегти вірних узагалі в нашій Церкві.

Як факт, що наша Церква втратила бл. 80,000 людей. Рівень нашої Церкви мусить бути вищий. «Церква діє повільному, каже слідо вірити. А молодь сьогодні більше освічена, ніж 50 років тому. Питає про все. Не знаходячи відповіді у своїх, іде до чужих».

У богословських потрібний не тільки «цілого» висна була б музика. Молоде покоління бажає нового календаря.

IV

Четверта учасниця Патриція Р а п ч е в с ь к а, представниця УКЮ, говорить українською мовою. Заявляє, що вона «не є українською, а канадійською».

Вважає українську мову кінче потрібною. В наших парафіях повинні бути рідні школи, треба якнайбільше поширяти знання української мови. Однак для тих, що української мови не знають, потрібні в церкві проповіді англійською мовою.

Кажеє, що погоджується з думками інших учасниць дискусії.

Дискусія ця відбувався в аудиторії катедральної парафії св. Миколая. Після виступів «панелістів» слово брали деякі священики і старші миряни. Жваво дискусією керувала п-і Л. Остапенська.

Всі казали, що такі дискусії потрібні, що треба їх більше.

Старше громадянство пішло молодь, а молодь може почути відповіді на свої запити чи закиди.

* * *

Автор цього звіломлення намагався т о ч н і ш о подати висловлені погляди молоді, не виходячи поза межі заявленого. Спростувань або якихось твердінь, висловлених неясних твердінь і т.д. залишаю іншим, передусім священикам.

У недавній дискусії заторкнено багато питань великої ваги. І у пресі, і в дальших дискусіях треба їх висвітлювати більше і краще.

o

50 РОКІВ КОНГРЕГАЦІЇ

Конгрегація Східних Церков опублікувала книгу про свою 50-річну діяльність (1917 — 1967). Між 28 автором є два українці: архиєпископи Іван Бучко та о. А. Великий, протоархімандрит ор. василян.

СПОГЛЯД УЧАСНИКА ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

І листопада 1918 року

Інж. Василь ГОРБАЙ

Минає вже 51 рік від тієї незабутньої ночі 1 листопада 1918, коли українське військо зайняло Львів, а вместь світ дізнався про те, що український народ устами своїх представників Української н о ї Національної Ради проголосив свою волю жити власним життям у своїй державі. Восьмидесятилітня Австрія, що більш-менш вдержувалася ще від розбрату австрійських військових частин, обсадження державних будинків і, головне, стратегічно важливих місць міста Львова. Наказ був виправданий дуже точно.

Ніч перед тим розсилано по місті розвідників-пластунів і студентів, щоб слідкували й повідомляли про все, що діється на вулицях Львова.

Годинники на львівських вежах почали вибивати 12 годину — останню годину австрії у Львові.

Ніч на 1 листопада 1918 — то одна з тих ночей — з тисяч ночей, якої, хто її прожив, не забуде.

Ніч, про яку цілі покоління мріють, одна з найсвітліших ночей нашої історії.

Ранок 1 листопада 1918 був похмурий, холодний, мокрий. Типовий осінній день. А для нас це був найкращий день довгождної нашої весни, що прийшла аж по сотнітах зими-неволі.

На державних будинках лопотіли українські прапори. Вояцькі чоботи стукотіли по бруку. Полиски були засвоєні. Ні приходили з центральних земель України, і мрійчи стали українськими вояками.

Дні Австрії були вже полічені, і між українським населенням старшинами австрійської армії та Легіону УСС щораз більше брала верх певність, що надходить час рішитися на щось небувале, дотепер неучуване: заволити владу на західноукраїнських землях силою, державним переворотом!

Сувора таємниця підготовки, військовий правильний хід плянування і понад усе підсилена допомога Божого провидіння були чинниками, завдяки яким удалося зробити державний переворот так продумано й мудро, що обійшлося без проливу крови, без зайвих людських жертв.

Вістка про те, що 1 листопада 1918 р. має прийняти до Львова польська ліквідаційна комісія, вислана польським урядом з Варшави, і має взяти владу у Львові і в цілій східній Галичині, вплинула на рішення українського військового комітету виконати в наказ, як провісник до якщо розбросання австрійських військових частин, обсадження державних будинків і, головне, стратегічно важливих місць міста Львова. Наказ був виправданий дуже точно.

Ніч перед тим розсилано по місті розвідників-пластунів і студентів, щоб слідкували й повідомляли про все, що діється на вулицях Львова.

Годинники на львівських вежах почали вибивати 12 годину — останню годину австрії у Львові.

Ніч на 1 листопада 1918 — то одна з тих ночей — з тисяч ночей, якої, хто її прожив, не забуде.

Ніч, про яку цілі покоління мріють, одна з найсвітліших ночей нашої історії.

Ранок 1 листопада 1918 був похмурий, холодний, мокрий. Типовий осінній день. А для нас це був найкращий день довгождної нашої весни, що прийшла аж по сотнітах зими-неволі.

На державних будинках лопотіли українські прапори. Вояцькі чоботи стукотіли по бруку. Полиски були засвоєні. Ні приходили з центральних земель України, і мрійчи стали українськими вояками.

Дні Австрії були вже полічені, і між українським населенням старшинами австрійської армії та Легіону УСС щораз більше брала верх певність, що надходить час рішитися на щось небувале, дотепер неучуване: заволити владу на західноукраїнських землях силою, державним переворотом!

Сувора таємниця підготовки, військовий правильний хід плянування і понад усе підсилена допомога Божого провидіння були чинниками,

У Сикстинській каплиці у Ватикані: прочита хвалінки єпископського синоду. Наш первоієрарх Блаженніший Йосиф сидить у першому ряді зліва.

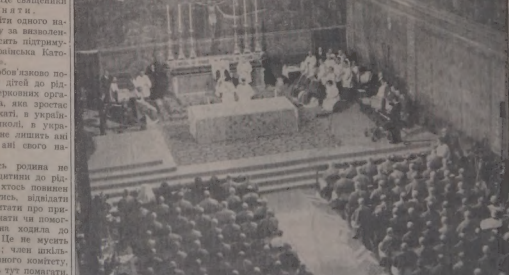

ДВАДЦЯТЬ СЬОМА НЕДІЛЯ

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 233

Брати, кріпіться в Господі і в могучості Його сили. Одягніться в зброю Божу, щоб ви могли стати проти затій диявола. Бо ми не маємо боротися проти тіла і крови, а проти начальств і властей, проти правителів тьми сього віка, проти небесних духів злоби. Для того візьміть зброю Божу, щоб ви могли опертися в лютий день і, все поконавши, встоятися.

Стійте ж, отже, опоясавши ваші бедра правдою і одягнувшись у панцер справедливости, і обувши ноги в готовість Євангелія миру, у всім беручи щит віри, котрим можете вгасити всі огнисті стріли лукавого. І шолом спасіння візьміть, і духовний меч, котрий є слово Боже.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ: зач. 71

У той час навчав Ісус у суботу в одній божниці.

І ось жінка, що мала духа недуги років вісімнадцять, і була скорчена, і не могла ніяк випростуватись.

Побачивши її Ісус, покликав, та й сказав їй: „Жінко, ти звільнена від своєї недуги". І поклав на неї руки і зараз випростувалась і славила Бога.

Озвався же старшина божниці, обурений, що в суботу сцілив Ісус, і сказав до народу: „Є шість днів, коли слід працювати, так у ті дні приходьте сцілятися, а не у день суботній".

Відповів же йому Господь і сказав: „Лицеміре, чи ж не відв'язує кожен з вас у суботу свого вола чи осла від ясел і не веде напувати? А цю дочку Авраамову, що її в'язав сатана от уже вісімнадцять літ, чи не годилось звільнити від вузлів цих у день суботній?"

І як Він це говорив, засоромились усі противники Його, а ввесь народ радів усьому славному, що Він творив.

Богослуження: листопад-грудень

Гр.	Юл.	Дн	Юліянський календар	Григоріянський календар
30	**17**	**Н**	**26 г. Сош.**, Григор. єп.	**27 н. Сош.**, † Андрія, ап.
1	18	П	Платона й Романа, мч.	Наума, прор.
2	19	В	Авдія, прор., Варлаама	Авкаума, прор.
3	20	С	Григ і Прокла, пр.	Софонія, прор.
4	**21**	**Ч**	**Введ. в храм Пр. Бог.**	Варвари вклмч., І. Дамас.
5	22	П	Филимона, ап.	† Сави Освящ.
6	23	С	Авфілохія, Григорія, єп.	† **Миколая, св.**

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
30. — Гей Скул 10

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
30. — Смокі Лейк
4. грудня — Введення в храм — Радвей
7. — Восетна мітинг 8 год. веч.
14. — Елдорейа — мітинг 8 год. веч.
19. св. Миколая — Радвей — мітинг 8 год. веч.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
30. — Єншав год. 10 р.
4. грудня — Ґлендон год. 10 р.
7. — Ст. Павль год. 8.30 р.; Ґлендон год. 10 р.
14. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
19. — Ґлендон год. 10 р.

о. М. Ґураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
30. — Дрейтон Велі год. 10
30. — Дрейтон Велі год. 10
7. грудня — Карвел год. 10.30
14. — Вайлдвуд год. 9.30; Рочфарт Брідж 11.30

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
4. грудня — Введення в храм — Делф (храм)
6. св. Миколая — Ст. Майкел (храм)
7. — Лемонт
14. — Восток св. Михаїла
19. св. Миколая — Лемонт

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
30. — Голден год. 10.30
4. грудня — Введення в Храм — Голден- фарми, празник год. 10.30 рано
6. св. Миколая — Голден год. 8.30 рано
7. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30 рано
9. Непор. Зач. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
14. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
30. — Скаро 10.30 Сл. Божа

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Ph. 675-2771
30. — Росінґтон 10
4. грудня — Введ. П. Б. — Атабаска 10.30
7. — Річмонд Парк 10.30
14. — Атабаска 10.30
19. св. Миколая — Росінґтон 10.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
30. — Мирнам 10; Бовелон 11.30
6. грудня — Мирнам 10
7. — Мирнам 10; Файделиті 11.30
9. — Мирнам 10
14. — Ллойдмінстер 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
30. — Ту Гилс год. 10
4. грудня — Плейн Лейк год. 11
6. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
7. — Ту Гилс год. 10
9. — Ту Гилс год. 6 веч.; Новий Київ год. 7 веч.
14. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
19. — Плейн Лейк год. 11

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
30. — Гей Лейкс 9; Равид Гіл 1

о. Є. Мельничук
P.O. Box 215, Boyle, Alta

о. П. Петришин
P.O. Box 160, Redwater
30. — Редвотер год. 10.30
6. грудня — св. Миколая — Федора год. 10.30
7. — Редвотер год. 10.30
9. Непор. Зач. — Вог год. 10.30
14. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
30. — Давнінг
4. грудня — Введення — Стрий (Сл. Божа і сповідь ЛУКЖ)
7. — Вильна
14. — Стрий

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
30. — Менвіл 10.30
4. грудня — Левой 10.30
7. — Левой 10.30
14. — Ренфурлі 10.30
19. — Іннісфрі 11 ренч 10.30

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
30. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
30. — Норт Батлфорд; Редісон год. 3 попол.
7. грудня — Витків
14. — Норт Батлфорд; 3 год. попол. Радісон

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
4. грудня — Введення в храм — Вонда 10.30
4. грудня — Введення в храм — Вонда 10.30
7. — Сматс 10.30
14. — Пітерсон 10.30
19. Св. Миколая — Вонда 10.30

Округа Кридор
7. грудня — Блейн Лейк (10 год.)
14. — Кридор (10 год.)

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
30. — Кадворт 9 год.; Бруно Пресв. Тройці 11 год.
4. грудня — Введення в храм — Кадворт год. 9.00
7. — Дана 9 год.; Волверін 10.30; Гамболдт 11; Кадворт 4 попол.
9. Неп. Зачаття — Твей 10.30
14. — Кадворт 9; Ленігеп 10.30; Бруно Пресв. Тройці 11
19. св. Миколая — Кадворт 9; Твей фарми 10.30

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
30. — Алвена-місто
4 грудня — Алвена-фарми
7. — Лінвуд
14. — Алвена-місто
19. — Алвена-фарми

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
30. — Вакав 9.30 рано; Сокаль 11
6. грудня — св. Миколая — Вакав 7 веч.
7. — Вакав 9 рано; Прудгом 11 (і річні збори)
9. Неп. Зачаття — Вакав 7 веч.
14. — Вакав 10 рано
19. св. Миколая — Сокаль 10 (СВ. ОН.)

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Махух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
30. — Вікторія 10 р.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 33% опусту від нормальної ціни. "Вінок даром"

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД
★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★
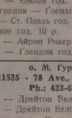
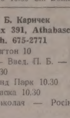
М. Панилик — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Ірина МАЛИЦЬКА

Голова ЛУКЖ приїздить на з'їзд

Ірина Малицька, голова крайової управи ЛУКЖ, братиме участь у 14 з'їзді ЛУКЖ Едмонтонської єпархії і буде промовцем у час наради.

З'їзд відбудеться 28 і 29 листопада в едмонтонському готелі Мекдоналда.

Голова крайової управи ЛУКЖ живе в Торонті, що на цю пору є осідком крайової управи нашої жіночої організації.

ШКОЛА В РИМІ

Учні української млаої духовної семінарії в Римі підготовили концерт для відзначення 10-річчя тієї школи. На концерті були митрополит Максим Германюк, архиєпископ Іван Бучко та кардинал А. Чіконьяні та М. Фюрстенберґ.

Єрусалим, осінь 1969 року

о. Михайло СОПУЛЯК

Хоч перед нами здалека видніли мури єрусалимських будівель, до міста ми доїхали не так скоро. Ізраїль поширює шлях з Тель-Авіву до Єрусалиму, бо теперішній виявився завузький. На дорозі — велетенські машини, що сиплють пісок та ллють тар. Проїзд, отже, вузький. Перед нами довга валка авт. Пропускають лише по одному автомобілеві.

— Ну, як ви почуваєтеся в Ізраїлі? — питаю свого шофера. «Ви вже тут довго?»

— Двадцять років. Тут почуваюся безпечно. Знаю, що ніхто мене не арештує, тому що я жид. Маю працю, уряд дістає гроші зі ЗДА й розбудовує країну. От тепер, бачите самі, розбудовують дорогу. Це все за американські гроші.

— Це хіба за гроші американських жидів, які щороку складають великі суми для Ізраїлю? — питаюся далі.

— Я не знаю докладно, хто дає гроші, але знаю, що вони з Америки, а наш уряд мудрий, що їх бере й використовує для підвищення добробуту.

КОНТРОЛІ

Ми минули місце розбудови шляху, але далеко не поїхали. Перед нами знову довгий ряд автомобілів, за якими видно військову поліцію.

Серед шляху — застава. Поліція перевіряє документи водіїв авт. Роблять обшук у деяких автах, переважно з арабськими пасажирами. Мій шофер не держиться черги, обминає автомобілі та їде вперед. Кажу йому ждати черги. «Черга для арабів» — каже мені. «Я маю дозвіл на таксівку з Тель-Авіву, до того везу туриста з Канади».

Справді, як ми приїхали до поліції, мій водій сказав щось по-еврейськи, поліцай махнув рукою, щоб ми їхали. Ми рушили, залишаючи за собою довгий ряд машин.

Таких контрольних пунктів тепер в Ізраїлі багато. Куди більше, як було зараз після війни 1967 р., коли я побував в Ізраїлі. Ці контрольні пункти є показником напруженого стану в Ізраїлі. Тепер напруження більше, як було після війни. Це відчуваєте зразу, як вийдете з летовища в Лодд, біля Тель-Авіву. На шляху багато авт, між ними чимало військових з вояками та військовим вантажем. Вояки держать автомати, готові стріляти. На роздоріжжях — застави й контролі.

Це я бачив у всіх частинах Йорданії, зайнятих Ізраїлем. Всюди та сама картина: довгий ряд автомобілів, контроля документів та обшук авт, головно вантажних. Це, очевидно, гальмує рух. Нема ради, каже мій шофер. Це конечне, щоб викривати терористів та не дозволяти на перевіз нелеґальної літератури чи бомб.

Дуже сувору контролю роблять перед в'їздом на летовище Лодд. Кожне авто задержують й перевіряють документи шоферів. У шоферів-арабів відписують докладно їхні документи, беруть їхню домашню адресу й пишуть, кого він везе. Пасажирів не чіпляють. Перевірка докладна. Триває досить довго. Мій шофер-араб, що віз мене при від'їзді з Ізраїлю до Лодд, видно, до того привик, бо радив мені не нервуватися, а спокійно ждати на кінець перевірки. «То післявоєнна конечність, і мусимо з цим годитися» — казав він мені. Шоферів-жидів пропускають без перевірки особистого документу.

Новий мій шофер-іракський жид, — казав мені, що до Тель-Авіву чи, точніше, до Лодд прилітає щодня 20 - 25 літаків з жидівськими туристами, які їдуть до відпочинкових місць у давній частині Ізраїлю. Небагато з них їдуть до Єрусалиму, хіба ті, що хочуть помолитися біля Муру плачу. Зате християн дуже мало, бо бояться.

На різних аеропортах були арабські напади на ізраїльські літаки. Атени, Цюріх... Шофер з Іраку докладно розказує про це. Таке може трапитись і тут. Контроля мусить бути.

ПАТРУЛІ

Показником політичного напруження в Ізраїлі є також численні військові патрулі на вулицях старого Єрусалиму. Крізь людську гущу вузькими вуличками старого міста часто просуваються групи ізраїльських вояків з автоматами. Тут і там стануть, розглянуться і йдуть далі. Арабські купці і прохожі ніби не звертають на них уваги, тільки часом лютий погляд когось з арабів говорить аж надто вимовно про ворожнечу, яка ділить жидів та арабів.

Зближаючися до Єрусалиму, бачу на горбку велике господарство, з гарним будинком, що схожий на манастир. Питаюся шофера, що це таке. Мабуть, каже, російський манастир. Аж згодом я довідався, що це манастир суворого чину ченців-трапістів, що ведуть там своє господарство.

В'їздимо до Єрусалиму. Люди вертаються з праці. На вулицях — рух. На зупинках багато людей, ждуть у чергах. Всі стоять у черзі, й один за одним увіходять до автобусів. На вулицях — багато авт та автобусів, але все відбувається в порядку. Тут і там стоять поліцаї, що регулюють рух.

Минаємо колишню жидівську частину Єрусалиму і в'їздимо до арабської. Тут також рух, але трохи менший. Ось ми вже близько францісканської гостинниці «Каза нова». Аж до самого будинку не можна заїхати, бо стрімкі сходи. Висідаю з авта. Тут уже жде старший араб-носій з мішком на плечах. Без питання бере мої клунки і прямує до гостинниці. Знаю його ще з 1966 року. Двірник вітає мене. Каже, що є місце. Дуже багато тепер місць, бо приїздить дуже мало прочан, хоч годі сказати чому.

Такі самі нарікання я чув і в Назареті, й на Таворській горі, де є францісканські гостинниці.

Дехто пускає чутки, що в Святій землі — напади, замахи і т.д. Всі арабсько-жидівські сутички відбуваються на кордонах. У країні в загальному спокійно. Тут і там поліція схопить якогось терориста. Але туристів ніхто не чіпляє. Згинула одна американка, що всупереч забороні військовиків пішла задалеко в ріку Йордан. Стріляв хтось до неї з боку Йорданії. Ніякому іншому туристові нічо не сталося.

НОВІ ЗНАЙОМІ

За хвилину дзвінок у францісканській гостинниці: вечеря.

В їдальні тільки 11 осіб, між ними декілька священиків. Знайомимося одні з одними. Є японець — облят, що живе в Бразилії. Тепер, з нагоди ювілею відвідав Японію і Святу землю. Хвалить японські вироби: годинники, фотографічні апарати, авта. Показує нам годинник та фотоапарат з Японії.

Є тут священик з Філіппін, є молодий священик-малябарець з Індії, що, покінчивши студії в Римі і, вертаючися до дому, приїхав відвідати Святі місця.

Найповажніше між нами виглядає священик — австралієць з Сіднею. Біля нього сидить чернець-облят з Квебеку. А далі — «цивілі»: якийсь берлінський німець з матір'ю, якась швайцарка.

Розмова ведеться мовою англійською і французькою. «Цивільні» люди говорять стримано. Зате священики, хоч одні одних бачать уперше в житті, почувають себе свобідно і жартують. Австралієць, хоч виглядає найповажніше в нашому гурті, став першим предметом жартів. Австралійці мають свою вимову. Наприклад, замість «окей», кажуть «окай». І ми жартома звемо нашого знайомого «окай, кенґеру». Він сміється разом з усіма.

Харч у гостинниці невибагливий, але смачний і достатній: юшка, бараболя або макарон з м'ясом, сир або солодке, потім салата з помідорів та огірків та овочі. До того — вино й кава. Салати ми, звичайно, не їли, бо не привикли їсти салату накінець. Зате всі пили вино, змішане з водою, охолоджене льодом, бо надворі було таки добре гаряче.

Після вечері йдемо до «бари» нашої гостинниці на каву, мокку, чай (звичайний або рум'янковий), запиваємо вином і розмовляємо про Ізраїль та Єрусалим. Кожний з нас має свій проєкт розв'язки ізраїльсько-арабського конфлікту. Починається дискусія, що деколи переходить у суперечку. Але кожний розуміє, що цю справу не можна полагодити якимсь легким способом.

Скоро розходимося спати, бо дехто з нас іде раннім ранком до церкви Господнього гробу служити Літургію. А там богослужби починаються о 4.30 ранку. Вже о годині сьомій робітники починають працю над відбудовою церкви.

ЛУКЖ, БУК, УКЮ

Єпархіяльний з'їзд в Едмонтоні

28 і 29 листопада в едмонтонському готелі Мекдоналда відбудеться з'їзд Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії. У з'їзді візьмуть участь делегати відділів БУК, ЛУКЖ і УКЮ Едмонтонської єпархії.

Всі три складові організації матимуть свої окремі сесії і виберуть свої нові управи. Крім того, вони візьмуть участь у спільних сесіях. В час першої спільної сесії буде дискусія на тему «Лицем до молоді». В час другої спільної сесії делегати складових організацій виберуть нову управу Централі.

МИРЛІКІЙСЬКИЙ ЧУДОТВОРЕЦЬ

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ МИКОЛАЙ

о. Іван ГРИНЬОХ

У грудні наша Церква святкує пам'ять св. Отця Миколая, Мирлікійського чудотворця. Постать цього святого настільки цікава, що варто над нею на хвилину зупинитися.

Насамперед цікаве те, що ця постать стала власністю *всього* християнського світу, хоч первісні елементи почитання цього святого впродовж віків та серед різних народів часто губилися. Ми є свідками, як різно переформувалась пам'ять про Святого Миколая і як не раз мало чим нагадує вже нам про саме істотне в цьому церковному празнику. Первісні елементи почитання цього святого збереглися таки в нашій східній християнській традиції. Святий Миколай залишився в нас святителем, чудотворцем, добродітелем людей у їхній біді і архипастирем-батьком, особливо дітей.

Таким він є в наших церковних піснях і богослужбах, таким його бачимо в наших іконописах, де йому відведено почесне місце в кожному нашому іконостасі, таким оспівує й почитає його наша Церква в Молебнях й Акафистах. І таким св. Миколай живе в уяві наших дітей: як великий святитель і добрий владика-батько, що «за добре надгороджає», обдаровуючи дітей в таємничу святомиколаївську ніч.

Ми, може, й несвідомі, що святий Миколай, якщо б хотілось цю постать перенести в наші часи — то персоніфікація християнського *милосердя*, без уваги на те, в яких формах воно виявляється: в милостині, в організованих харитативних і соціяльних діях, аж до неймовірного чудесного діяння включно.

Коли почитаємо святого Отця Миколая, то в цьому святителеві вшановуємо не що інше, як взір християнської дійової любови до ближнього. І тут саме натрапляємо на цікаве явище: спонтанне старовинне почитання Святого Миколая стає рушійною силою наших днів. Призадумаймося над цим!

СТАРА ДІЛЬНИЦЯ МІСТА ЄРУСАЛИМУ: з боку — Дамаська брама; на дальшому плані мечеть Омара та церква Успення Божої Матері.

СПОСТЕРЕЖЕННЯ І ВРАЖЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

НЕЗАБУТНІ УКРАЇНСЬКІ ДНІ В РИМІ (7)

СВЯТІШИЙ ОТЕЦЬ ПАПА ПАВЛО VI В СОБОРІ СВЯТОЇ СОФІЇ слухає слів привітання Його Блаженства Йосифа, що по лівому боці св. трапези у поліставріоні. Довкруги Папи наші Архиєреї.

о. Володимир Тарнавський

Удекорована українськими і папськими прапорами в'їздова брама, що нею мав приїхати до собору Святої Софії Папа Павло VI, на святософійську площу, звертала увагу всіх, хто їхав рухливою вулицею Боччея. Я вже згадував про те, що "папська дорога" була окремо відзначена дерев'яними передгородками, щоб у многотисячній громаді прочан можна було лекше зберегти свобідний проїзд для папського авта. Українські прапори, що синьо-жовтими барвами мінилися у світлі ясного сонця, говорили про те, хто зустрічатиме Вселенського Архиєрея. Окремий почесний шпалір українських пластунів і сумівців, що в дволаві від вулиці Боччея аж до собору Святої Софії відзначували "папську дорогу", збуджував у своїх почування радости, а в чужих подив. А мені думалось: як воно гарно було б, коли б так спромоглися були ці дві наші заслужені на полі виховання молодечі організації "стягнути" на це велике українське торжество бодай половину свого членства, як більше імпозантною була б ця "папська дорога" до нашого рідного собору. А може так воно ще станеться? — питав я сам себе... Чейже живемо всі надією, що вдруге прийдемо з поклоном до свого Первоієрарха.

Прийдемо, і то в багато численнійшій громаді, віддати поклін рідному патріярхові. Тоді конечним буде подбати про численнішу репрезентацію Пласту і СУМ-у, що в своїх рядах збірають ідейну і надійну українську молодь у вільному світі. Цю молодь так любить Його Блаженство Йосиф. За її рідне виховання так дуже турбується... А, коли йдеться про те, яку виховну силу має участь молоді у цього рода торжествах, варто над справою вже тепер думати.

Дев'ять кардиналів зі своїми деканом кардиналом Тіссераном начолі і багато інших ватиканських прелатів безпосередньо перед приїздом Папи, прибули теж на наше свято. Вони проходили поміж рядами прочан, зміряючи до собору Святої Софії. Многотисячна громада українських прочан мусіла зробити на них помітне враження. А дехто з них може й не сподівався цих тисяч народу. І мені пригадались слова апостола Филипа, що їх сказав він до недовірливого Натанаїла: "Прийди і подивися" (Ів. І:46). Справді, чи в обличчі ентузіязму українських тисячних прочан міг ще хтось дальше вперто твердити, що Первоієрарх Йосиф полишений собі самому і немає народу за собою! Як колись у день П'ятдесятниці до Єрусалиму були зійшлись ізраїльські паломники з Мезопотамії, Кападокії, Понту, Азії, Єгипту, Лівії, Риму, щоб тим унаочнити живучість жидівського народу, так і в неділю 28 вересня до Риму на посвячення українського собору Святої Софії "збіглись" українські паломники з вільної Европи, Канади, З'єдинених Держав Америки, Аргентини, Бразилії, Австралії, Боснії, Бачки, Пряшівщини та Польщі, щоб прилюдно заманіфестувати свою любов до рідної Церкви і свою вірність українському народові. Як один моноліт станули біля особи верховного архиєпископа Йосифа Ар-

(закінчення на 8 стор.)

Гарний Різдвяний дарунок

для Ваших приятелів

УСЬОГО ЗА $5.00

Це річна передплата "Українських Вістей".

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купном просимо слати до Адміністрації "Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

Залучую дол.: ....

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО

ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.

МАЄМО НА СКЛАДІ:

хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.

ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА

Приймаємо замовлення на мешкання — повна гарантія.

Про дальші інформації прошу писати до:

KOSMOS EXPORT - IMPORT

332 Fillmore Avenue

Buffalo, N.Y. 14206

Ph.: 856-2674

П. Остапчук - керівник

В 40-вий день смерти митрофорного протоєрея о. д-ра Богдана Липського

о. Володимир Тарнавський

Дня 12 жовтня ц.р. раннім ранком в торонському шпиталі св. Михаїла, прийнявши святе Напуття, перестaвився у вічність довголітній парох святомиколаївського собору у Торонті митрофорний протоєрей бл. п. о. д-р Б. Липський. Хоч в останні роки часто занепадав покійний на здоровлі, вістка про смерть була таки дуже болюча. Замало сказати, що зі смертю о. Б. Липського Українська Церква понесла ще одну втрату. Зі смертю цього визначного священика, ученого богослова, зразкового громадянина понесли невіджалувану втрату ми всі українці.

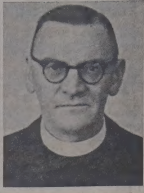

бл. п. о. д-р Б. Липський

Народився о. д-р Б. Липський 9 квітня 1903 р. Молоді літа провів з родиною в Перемишлі, де й почав середню школу. Побожна мати спрямувала улюбленого свого сина на дорогу служіння Богові та рідному народові у священстві. Богословські студії закінчив о. Богдан на Григроіянському університеті в Римі, здобувши ступінь доктора богословії. Там у Римі ходив він теж на виклади в Папському Інституті для вивчення християнського Сходу. Єрейські свячення прийняв покійний 7 листопада 1926 р. Повернувшись з Риму, був професором у василіянській богословській школі у Кристинополі. 1931 року був сотрудником у парафії Різдва Пресвятої Богородиці в Тернополі, а від 1932 р. аж до вибуху 2-гої світової війни був професором моральної богословії та спеціяльної догматики у львівській богословській академії. З доручення Божого слуги митрополита Андрія Шептицького о. д-р Б. Липський був теж душпастирем українських в'язнів у львівських Бриґідках. В'язнями о. Б. Липський не тільки опікувався, він їх любив. Багато добра від свого духовного отця зазнавали передовсім українські політичні в'язні. Допомагав їм скільки міг, щоб улекшити їхнє важке життя за ґратами. Ще сьогодні пам'ятаю радісний настрій наших в'язнів, що другого дня Великодніх Свят 1934 р. були на врочистій св. Літургії у в'язничній молитовниці на Бриґідках. Отець Липський попросив був тоді отця ректора духовної семінарії дозволити хорові богословів співати до торжественної св. Літургії на великодній відправі. За той святочний дарунок подбав був о. Липський, який своєю розсудливою поведінкою, бистрою думкою, а передовсім душпастирською ревністю, як міг, ніс поміч позбавленим волі.

Доводилось бл. п. о. Б. Липському на пості душпастиря в'язнів переживати нераз дуже важкі хвилини. Це було передовсім тоді, коли всі засоби оборони українських політичних в'язнів вичерпувались, бо польські суди присуджували українських політ-в'язнів на кару смерти.

Глибоко в пам'яті записався мені студентові богословської академії у Львові день 23 грудня 1932 р. На виклади прийшов отець професор Б. Липський точно, як звичайно. Але він не був такий, як це звичайно бувало — усміхнений, приязний, жартівливий. З його обличчя не сходила хмарина смутку, яким вкрився, відпроваджуючи на страчення двох українських героїв — Дмитра Данилишина і Василя Біласа.

Отець духовний не тільки приготовив їх на смерть, уділивши Святих Тайн, але перебув з ними цілу ніч і по-геройськи видержав аж до кінця при шибениці. Страшний образ смерти вирив у душі нашого отця професора глибоку і ніколи незагоєну рану.

Ми — питомці — любили свого отця професора, він трактував нас, як рівних собі. Був вимагаючий, але і вирозумілий. Не тільки знав прдемет, що його навчав, але і вмів це знання защіпити своїм слухачам. Треба щиро шкодувати, що цікаві і незвичайно легко подавані виклади моральної богословії о. д-ра Б. Липського не появились у виданнях Богословської Академії. Цьому напевно перешкодила 2-га світова війна. Інакше, дбайливий про стан рідної бокословської науки отець ректор Йосиф Сліпий був би подбав про те, щоб ця так дуже конечна в душпастирському житті священика наукова праця була побачила світ.

В час другої світової війни покійний, найшовшись на терені лемківської адміністратури, помагав багато радою і працею сьогодні вже покійному о. Олександрові Малиновському — апостольському адміністраторові української Лемківщини. Визначний богослов о. д-р Б. Липський був правою рукою свого зверхника, але ніколи цим не хвалився перед другими. Стояв у тіні апостольського адміністратора, щоб тільки користь з цього була цій найдальше на Захід на українських земелях висуненій частині нашої Церкви.

Коли на еміграції в Німеччині відновлено нашу духовну семінарію, о. д-р Б. Липський був її професором і в Гіршберґу і опісля в Голяндії в Кулємборґу. Від 1951 року покійний жив в Торонті, Канада. Спочатку працював в єпископській канцелярії Владики Кир Ізидора, а від 1952 р. з доручення того ж Владики займав пост пароха святомиколаївського собору аж до кінця свого трудолюбивого життя. Був покійний протопресвитером торонтського протопресітерату, одержав почесть домашнього прелата Папи Павла VI, а від Його Блаженства Верховного Архиєпикопа Йосифа одержав заслужене високе відзначення митрофорного протоєрея. В неділю 19 жовтня мало відбутись у святомиколаївському соборі торжество вручення митри отцеві Б. Липському. Цього свята парафія св. отця Миколая не діждалась, свого улюбленого отця пароха чотири дні скоріше відпровадила на місце вічного спочинку на цвинтарі „Мавнт Говп".

Похорони бл. п. митрофорного протоєрея о. д-ра Б. Липського були такі, якими повинна була Церква пращати у вічність визначного літургіста, знаменитого знавця обряду, ревного душпастиря, відданого рідному народові священика. Бо хоч від ранніх літ священства вибивався покійний о. Б. Липський між своїму сучасниками, то щойно на пості пароха святомиколаївського собору в Торонто заблистів повнотою своєї душі. Все скромний, ухиляючись від почестей, але обов'язковий, ревний, справедливий, а понад все вірний син своєї Церкви і народу та зразковий опікун рідної молоді, був покійний прикладом для всіх священиків, як треба працювати, щоб парафія не тільки росла-розвивалась, але й зберегла своє рідне українське обличчя.

Свідками ревної праці отця пароха Б. Липського є, і остане на довгі роки, чудово вивінуваний црековною утвар'ю та по-мистецьки розмальований храм св. Отця Миколая. Замало називати його парафіяльною церквою. Це собор, до якого на богослуження приїздять щонеділі українські люди з-поза Торонта. Приїздять, щоб у набожністю сповитій атмосфері Божого храму, віддати Богові хвалу, найти онову для спрагненої Божого корму душі.

Свідками ревної праці отця пароха В. Липського є новий двоповерховий, прегарно вивінуваний будинок рідної школи, що в ньому навчається около 700 української молоді у садочку, рідній школі, курсах українознавства, музичному інституті тощо. Церковно-релігійні товариства парафії, прегарний мішаний хор з визначним знатоком музики проф. І. Ковалівим на чолі, сталий церковний крилос, точні і навіяні набожністю церковні відправи-богослуження, до нюансів видержаний рідний обряд — це все овочі праці ревного отця пароха Богдана Липського. Зі сльозами в очах говорив про бувшого свого професора і відданого співпрацівника в торонтській єпархії Преосвященний Ізидор.

Всі, що виступали зі словом не тільки тепло згадували покійного, але й приріkали не зійти зі шляху, що його словом і прикладом власного життя вказав бл. п. о. д-р Б. Липський. Немає в Канаді української церкви, що внутрішнім устаткуванням — розписом святих ікон, іконостасом, святилищем і всією обстановкою дорівнювала б святомиколаївському соборові в Торонті, що за вказівками та глибоко і всесторонньо розважуваними плянами незрівнаного знатока східного обряду о. Богдана Липського розмалював артист В. Дикий.

Здається замало говорити про те, чого доконав покійний у своїй парафії. Варто побажати, щоб кожний український священик, де б він не душпастирював на переселенні, йшов слідами скромного, але й докінця відданого рідній Церкві і народові священика о. Липського. Нічого не вділяли б нам наші зовнішні і внутрішні вороги. В нашій рідній Церкві ми мали б твердиню, що була б запорукою росту українського поселення у вільному світі.

Одного не дочекався покійний... Зійшов з цього світу, як старозавітній Мойсей, не діждавшись щастя станути ногою в обіцяній землі... Вже на смертному ложі в шпиталі довідався о. Богдан Липський про те, що відбувся Синад нашої Церкви, прийнявши конституцію патріярхального устрою. Радів покійний тою вісткою невимовно. Не маючи змоги говорити, слухав з запертим віддихом розповіді учасників величавих українських торжеств у Римі про все, що там збулось. Слухав награної на тасьму проповіді Його Блаженства Йосифа; св. Літургії, що до неї співав його улюблений святомиколаївський парафіяльний хор... Слухав, а з погасаючих очей лились сльози радости. Зійшов о. Богдан з цього світу, не пом'янувши в богослуженні, хоч як того чекав, рідного партіярха Йосифа І... Ми всі впевнені в тому, що перед Божим престолом усильно молиться покійний за сповнення своїх і всіх нас так дорогих мрій...

В 40-вий день смерти митрофорного проєрея Богдана Липського в святоюрському храмі в Едмонтоні відслужено св. Літургію за упокій його душі. Родині померщого п-ву Наталі і Василеві Качмарам з дітьми і внуками, рідному братові, що стільки страждав за вірність рідному народові, складаємо щирі вислови спочувань. А Божу Матір, яку так щиро почитав покійний молимо, щоб усопшого о. Богдана покрила своїм чесним покровом, вибавила від усякого зла і молила Сина свого Христа Бога нашого про спасіння його душі.

Едмонтон, Алберта

ВІНЧАННЯ ВОЛОДИМИРА Й СОФІЇ КОЗЛОВСЬКИХ

У вівторок, 1 липня, в церкві Пресв. Евхаристії в Північному Едмонтоні звінчав о. М. Сопуляк Володимира Козловського та Софію, родж. Юзвяк, вдову по бл. п. Стефанові Колісникові. Вінчання відбулося в приявности малого круга приятелів молодої пари.

Після вінчання відбулося скромне прийняття з учасниками вінчання.

Молодий, з походження білорус, перебував після минулої війни в Англії, а відтак переїхав до Канади й жив у Едмонтоні.

Володимир і Софія Козловські

П-і Софія приїхала до Канади з України й була одружена з Степаном Колісником, що помер в квітні 1966 р.

П-во Козловські перейшли жити на постійне до Армстронґ, Бр. К.

З нагоди вінчання вони передали 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Козловським бажаємо многих літ.

Учасник

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)

10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад ветеринарних ліків у Едмонтоні

Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина

НЕСПОДІВАНКА:

Неперевершена якість знаменитої віскі.

Дуже добра на смак.

Незвичайно приступна ціна.

Зробіть для себе несподіванку.

Сьогодні увечорі.

The easy whisky.

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ
ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Вінчання Романа і Анни Гнири в Едмонтоні, Альберта

В суботу, 23 серпня відбулося вінчання молодої пари Романа Василя Гнира та Анни Яськів з гарно прибраній катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні.

Обряду вінчання довершив о. Ю. Ковальський та о. В. Волошин.

В часі вінчання співав чоловічий хор УНДому під управою п. М. Іванина.

Дружбами були шкільний товариш молодого Д. Теслик, брат молодого А. Гнира, брат молодої Я. Яськів, та шкільні товариші молодого С. Кучма й Й. Тарлій.

Дружками були, шкільна товаришка молодої п-ня І. Яськів, сестра молодої Ольга Яськів — членкиня Марійської дружини, Емілія Шибінська та Рома Марія Нозак, обидві членкині Марійської дружини, та дуже щира приятелька молодої Лусі Задунайська.

Весільне прийняття відбулося в залі УНО, при великому числі гостей — 370 осіб. Господарем прийняття був Степан Зелінський, приятель батьків молодої.

Коли усі засіли до столів, о. В. Волошин проказав молитву, а після молитви хрещатий дуже гарно молодят з їхніми вінчанням та вказав на велике значення подружого життя.

Брат молодої Василь Яськів зніс тост в честь молодят, який численно зібрані гості прийняли гучними оплесками.

В часі прийняття С. Зелінський прочитав привіт від п. Іванця, котрий уділив був тайни хрищення молодій Галині, що в Німеччині й котрий був колишнім хлопцем Яськів молодої. В цей великий день п. Іванець не міг бути присутній на вінчанню молодої Галини, бо тоді був з відпустою в Ню Йорку.

Молода Анна є дочкою Михайла й Юлії Яськів. П. М. Яськів походить родом з села Розохач, пов. Коломия, а мати з села Висоцько Вижне, пов. Турка. Анна прийшла на світ 18 червня 1948 р. в Філадельфії, Пінсильванія. До Канади молода прихала вроз з батьками в 1950 р. в округу Вох, де й прожилала 7 років.

П-во Яськів були активними членами церкви Пресв. Трійці в Вох. В 1957 р. вони вибрались з Вох до Едмонтону, де проживають доні. Тут вони є активними членами катедральної церкви св. Йосафата в Едмонтоні.

Молода Анна закінчила гайскул св. Йосифа, а відтак закінчила трирічний педагогічний курс в Інституті Технології в Едмонтоні. Тепер працює в бібліотеці.

Протягом п'яти років молода була членкинею Марійської Дружини, а протягом трьох років скарбничкою згаданої організації. Вона була теж членкинею УКІО.

Молодий Роман Василь Гнира є сином знаних громадян п-на Василя і Нансі Гнира з округи Інніспрі.

Роман народився 14 жовтня 1945 р. в Медвіл, Альберта. Він закінчив курс бізнесової адміністрації в Технологічному Інституті в Едмонтоні, працював протягом одного року в персональному відділі Нікель Компані оф Канада, а опісля один рік в Манітобі. Тепер працює в Оліявій компанії ЕМСО.

В тиждень по весіллі в Едмонтоні, 30 серпня, відбулося друге весілля на фармах в Інніспрі, яке справили п-во Гнира. Це весілля з нічому не було подібне до едмонтонського. По весіллі в Едмонтоні відбулися „поправини" в домі п-на Яськівих на якому були присутні приятелі та ті, що помагали перевести весілля. Після прийняття в Інніспрі було прийняття в домі п-ва Гнира.

П-во Яськ складають щиру подяку всім тим, що щиро й відлано помагали їм в час весілля й перед весіллям.

Роман і Анна Гнира

Зокрема дуже дякують п-ні Гонтарик за гарний коровай, що був гарно прибраний в український стилі та був окрасою головного столу.

Сердечно дякують також панам: Бригідер, Гнїт, Васильчук, Мицкан-Шибінський та другим панам, котрі вшанували були в домі п-на Яськівих дуже гарний дівич-вечір („шавер") в тиждень перед весіллям.

З нагоди вінчання своєї дочки Анни п-во Яськові передали на „Українські Вісті" 22.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а молодій парі бажаємо многих літ.

Приступний А. В.

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- журнали
- фірмові коверти
- афіші, летючки
- фірмові листи
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури
- весільні запрошення

UKRAINIAN NEWS
10047 - 97 St.
Edmonton, Alberta

Чи думали ви коли про це?

...ЯК ОБЛЕГШЕНО ПОДАТКОВІ ТЯГАРІ ВІД СПАДКУ В АЛЬБЕРТІ?

Кожна особа, яка укладе собі належно плян та відповість умовинна, що їх ставить наша провінція, може користати із програми зменшення податку від спадку. Для чого укладає норми та завідує албертське провінційне міністерство скарбу. Корисні інформації про те, хто є управнений користати із зменшення податкових тягарів, можна дістати у відділі для справ знижки податку від спадку. Від 1 квітня 1967 р., коли вперше запроваджено в житті знижку податку від спадку в Альберті, роздалено даром поверх 10,000 брошур, в яких подано та пояснено, як користати з добродійства знижки податку від спадку. Особи, зацікавлені в тому, щоби належно уплатити свої особисті спадкові справи, можуть, на жадання, що брошуру дістати. В порозумінні з адміністратором цього відділу можна влаштовувати збори з доповіддю чи семінар на цю тему для груп професіоністів, чи інших людей. Як послуги для спадкоємця чи наслідників майна, цей відділ опрацьовує всі прохання від виконавців тестаментів та обчислює, з якої знижки податку від спадку вони можуть користати.

...ХТО ВІДДІЛЮЄ ЗБИЖЖЕВЕ НАСІННЯ ВІД БУРЯНІВ?

У великому проекті дослідів рільництва, що його ведуть в Альберті, є також і відділ, що займається дослідами збижжевого насіння. Цей відділ називається Відділ для справ збижжевого насіння. Він є частиною Відділу для справ рослинництва, що є частиною Дослідчої Станції в Ломонтоні.

Відділ для справ збижжевого насіння є відповідальний за випробування та розвій нових сортів збижжевого насіння, що їх виводять дослідники Дослідчої Станції в Ломонтоні. Відділ також є відповідальний за випробування та розвій нових сортів збижжевого насіння, що їх виводять дослідники Дослідчої Станції в Ломонтоні. Відділ також є відповідальний за випробування та розвій нових сортів збижжевого насіння, що їх виводять дослідники Дослідчої Станції в Ломонтоні. Відділ також є відповідальний за випробування та розвій нових сортів збижжевого насіння, що їх виводять дослідники Дослідчої Станції в Ломонтоні.

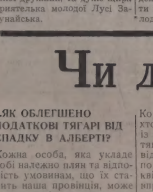

Have you ever considered...

...how tax weight is lifted on Alberta estates?

With the proper kind of planning any person meeting qualifications prescribed by this province can take advantage of the estate tax rebate program regulated and administered by the Alberta Department of the Provincial Treasurer. Helpful information on eligibility for rebates to reduce tax burdens can be obtained through the office of the Administrator of the Estate Tax Rebate Branch. Since April 1st, 1967 when this type of rebate was first offered to Alberta estates, over 10,000 complementary reference booklets outlining benefits and explanatory notes have been widely distributed. Copies are still available on request to individuals interested in planning their personal estates. Speaking engagements or seminars with professional or other groups can be arranged through the Administrator. All applications for rebates are processed and the amount of rebates payable under the program are calculated by this Branch as a service to heirs or beneficiaries.

...who separates the seeds from the weeds?

In a major project to help farmers help themselves, over 100 million bushels of seed are processed annually through provincially-assisted, municipally-located, locally-operated seed cleaning plants throughout this province. This is just one of the many crop improvement programs undertaken for the benefit of farmers by the Plant Industry Division of the Alberta Department of Agriculture. Over 20,000 farmers are involved in this project which results in lower individual farm input costs, more efficient production, better crops, and a further ultimate saving of money that would otherwise be spent on weed control. Sixty-five seed plants are now in operation and two new plants, one at Manning, the other at Vilna, will soon be completed. An annual summary of grain cleaning operations is available through the Field Crops Branch of the Division.

...a 'blue print' of water and where it goes?

By contacting the offices of the Water Resources Division you can get detailed information about almost any lake in this province—including many such valuable facts as relative water levels over the years and depth soundings for safe boating. A complete listing of over 140 lakes and their recorded data is available through this Division of the Alberta Department of Agriculture. Originally established to administer the use of water by license, its areas of service have been extended to include all aspects of development, conservation and utilization of water for agricultural, domestic, industrial and recreational application in the province. The inventor and staff of technicians and engineers co-operate and administer cost - sharing arrangements with cities, towns and municipalities in developing water projects. Day-to-day and long-range programs of licensing, planning, control and use of all surface and sub-surface water in the province are developed by this Division. A comprehensive "blueprint" of any water resources including precipitation and flow charts is available on request without charge.

...taking a trip through flowerland?

You can enjoy a summertime atmosphere and flourishing displays of flowers any time during the year by taking a tour of the Government Greenhouse maintained by the Physical Plant Division, Alberta Department of Public Works, on the legislative grounds in Edmonton. Over 30,000 visitors a year tour these facilities which are the source of seedlings and bedding plants for the flower decorating various provincial buildings throughout the province. This Division is also responsible for the gaining and the upkeep of the lawns and grounds surrounding buildings. During winter months all sidewalks, roads and parking areas are cleared of snow by work-crews employed by the Physical Plant Division whose other employees also operate and maintain the heating, air-conditioning and housekeeping of the government buildings.

...who checks the cost of going and coming?

Reducing the price of imported merchandise through effective analysis and negotiation of transportation rates and charges is part of the over-all objective of the Alberta Freight Bureau. It also assists local industries and manufacturers broaden their marketing outlook through studies of total distribution patterns. The transportation analysts and researchers of the Bureau work closely with municipal agencies or private concerns developing projects to attract new industries to specific areas. Many suppliers take advantage of the facilities and records maintained by this Bureau in evaluating trends in costs for moving goods within the province, across the country, or to world markets with the eventual aim of creating more jobs and improving the provincial economy.

...asking for a licence, for your protection?

Working with businessmen and other agencies to resolve problems, particularly in the area of direct selling, is part of the broad scope of service undertaken by the Licensing Branch of the Alberta Department of Industry and Tourism. While the effect of licensing is important in maintaining protective standards for over 40,000 business operations throughout this province it also offers built-in protection for you as a consumer. Before signing a contract or making a down payment for any goods or merchandise you can be sure any responsible soliciting salesman will readily show you that he and the company represented is properly licensed to do business in this province. It's a wise measure of protection to take, and all you have to do is ask for it. Any further doubts or complaints you have can be checked out with the Director or other officers of this Licensing Branch through main offices in Calgary and Edmonton.

PROVINCE OF ALBERTA

Reprints of this complete series on government services are available on request. For your copy, write:

Publicity Bureau
1618 Centennial Building
Edmonton

...ЯК СТАРАТИСЯ ПРО ДОЗВІЛ ДЛЯ ВАШОЇ ВЛАСНОЇ ЗАБЕЗПЕКИ?

Частиною широко закроєної системи видачі дозволів албертського міністерства індустрій та туристики є співпрацювати з продавцями та іншими установами над розв'язкою проблемів, зокрема в ділянці безпосереднього продажу. Видання дозволів є конечним не лиш на те, щоб забезпечити високий рівень виробництва для покупців. Вже 40,000 підприємств, що діють в цій провінції, воно рівнож дає забезпечення доброї якости товарів та послуг, що споживачам. Заки ви підпишете умову на купно, або дасьте завдаток на закуп якихось товарів чи послуг, ви можете бути впевнені, що кожний відповідальний продавець, що пропонує вам купно товарів, радо покаже вам, що він та компанія, яку він репрезентує, мають належний дозвіл займатися торгівлею в цій провінції. Це є дуже успішний спосіб забезпекти вас й усе, що ви маєте зробити, лиш запитатися про це. Якщо ви маєте ще які інакші сумніви, чи застереження, ви можете звернутися з ними для перевірки до директора або інших урядників цього відділу дозволів через їхні головні бюра в Калгарі та Едмонтові.

За дальшими інформаціями звертайтеся до:

PUBLICITY BUREAU
1618 Centennial Building
Edmonton

...ЯК ДІСТАТИ „ПЛЯН" ВОДИ ТА ДОВІДАТИСЯ КУДИ ВОНА ПЛИВЕ?

На ваш запит в відділі водної господарства ви можете дістати подрібні інформації про майже кожне озеро чи прошиб, включно з мапою та такими даними, як рівень води в ньому протягом року та поміри його глибини, щоб по ньому було безпечно плавати човном. Повний список поверх 140 озер та записаді дані про них можна дістати в відділі цегзладанову відділі албертського міністерства рільництва. Відділ був зразу зорганізований на те, щоб завідувати зживанням води та видавати на те потрібні дозволи, але згодом його ділянки послуг розросися й сьогодні вони включають всі види розвитку, зберігання та використання води в провінції для господарства, домашнього та промислового вжитку та для дозвілля. Поверх цього відділу та штаб техніків й інженерів співпрацюють та виконують різні водні проекти на спілку з містами, містечками та муніципалітами, що покривають частину коштів. Відділ опрацьовує програми на користування водою, плянує та контролює зжинання води та поверхні землі та під землею в цілій провінції. Обширний „плян" наших водних багатств, в якому є подані дощеві опади та течії води можна, на бажання дістати безкоштовно.

...ЩОБ ВІДБУТИ ПОДОРОЖ ЧЕРЕЗ КРАЇНУ КВІТІВ?

Ви можете любуватися літніми настроями в пістовому розкішно розвійних квітах колиневбудь на протязі року, якщо відвідаєте держави тепловодних квітів що її вдержує на площі Парляменту в Едмонтоні відділ фізичних робіт албертського міністерства публічних робіт. Поверх 30,000 відвідувачів відвідують що року ті приміщення, в яких вирощується насіння та розсада різних рослин та квітів, якими відтак прибирають різні урядові будинки по цілій провінції. Цей відділ є рівнож відповідальний за підчищування дерев та вдержування в порядку травників та площах, що прилягають державні будинки. В часі зимових місяців усі хідники, дороги та площі дбайливо очищують зі снігу групи робітників. Відділу фізичних робіт, а другі групи працюють при оглядальні та ремонтах систем та дбають про порядок у будинках.

...ХТО ПЕРЕВІРЯЄ КОШТИ ПРИХОДУ Й ВІДХОДУ?

Знижка ціп на імпортовані товари через успішне провадження та, при помочі переговорів, обнижування ставок та оплат за перевіз то одна частина завдань, що їх виконує албертське бюро пересилки вантажів. Бюро рівнож помагає місцевим промисловцям та фабрикантам пошукувати їхні ринки збуту, студіюючи систему розподілу товарів. Транспортові аналітики та дослідники Бюра співпрацюють безпосередньо з муніципальними урядами та приватними фірмами, що працюючими проекти, як пристягнути до деяких окремих місцевостей нову індустрію. Багато доставців товарів користуються послугами та записками, що їх веде бюро, щоб устійнити, яка є тенденція цін за перевіз товарів у тій самій провінції, в цілій країні чи до світових ринків збуту, з огляду на потребу місця праці для більше робітників та поправити провінційну економію.

...ЯК ДІСТАТИСЯ ДО ЛІСУ?

Ліси, що покривають 60 відсотків албертської території, є дуже важливим природним багатством. Вони є джерелом для 12 паперових фабрик, 3 фабрик пакетів, 2 фабрик дощок, 2 фабрик фанеру та 2 фабрик деревних плит, що дають працю 5,000 людям. Ліси є також і місцем відпочинку для 2,000,000 туристів, що їдуть до Альберти щороку. Ліси є також і місцем відпочинку для 2,000,000 туристів, що їдуть до Альберти щороку.

Ліси є також і місцем відпочинку для 2,000,000 туристів, що їдуть до Альберти щороку.

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors
9709 - 111 Ave., Phones: 422-3321 & 424-1623, Edmonton

Bizzlin в таких містах Альберт:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE
Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газолїни та оливи до авт.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Марїян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRATHY PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ПІОНЕРСЬКІ ШКОЛИ Й УЧНІ

(закінчення з попереднього числа)

Д. ПРОКОП

З початком 1946 р. посол Гланка писав у листі до одного свойого приятеля (Д. Прокопа) в Едмонтоні м.ін. Таке: "В теперішній час я спрямував усі свої старання в обороні українських скитальців. Вже цілі місяці працюю над тим, щоб їх врятувати від висилки до Советського Союзу, а тепер працюю над тим, щоб їм виборити вступ до Канади та ЗДА. Якщо як не вдасться цих українців, то неодмінно пропадемо й ми".

Тогож 1946 р. посол Антін Гланка виборився на власний кошт до Европи, щоб обзнайомитися ближче з долею скитальців. Він відвідав усі більші сценрови української імміграції в Европі, поспішаючи її та застрашуючися за нею перед урядами Канади та Великої Британії. Після повороту до Канади посол Гланка об'їхав майже всю Канаду й зібрав на потреби імміграції прибл. 40.000.00 доларів, які передав до централі Комітету. Українців Канади на цілі допомоги скитальцям.

Під час виборів до федерального парляменту 1949 р. посол А. Гланка не вийшов послом й то дуже добрий посол. Він був єдиний кошт до Европи, щоб він гідно репрезентував свою округу, боронив фармерських справ, а зокрема боровся постійно за українську справу. Вірних ви ще дівї кандидував на посла, але оба рази перепав при виборах і то відбилося дуже погано на його здоров'ю. Всі його приятелі та свідомі українці журилися його станом здоров'я, але небагато могли йому помогти. Серцева недуга, що виникла в Гланки після виборчих невдач, була головній причиною його передчасної смерти. Серцева недуга, що виникла в Гланки після виборчих невдач, була головній причиною його передчасної смерти. Похований урядник вибув на цвинтарі Комітету. Українців Канади на цілі допомоги скитальцям.

Під час виборів до федерального парляменту 1949 р. посол А. Гланка не вийшов послом й то дуже добрий посол. Він був єдиний кошт до Европи, щоб він гідно репрезентував свою округу, боронив фармерських справ, а зокрема боровся постійно за українську справу. Вірних ви ще дівї кандидував на посла, але оба рази перепав при виборах і то відбилося дуже погано на його здоров'ю. Всі його приятелі та свідомі українці журилися його станом здоров'я, але небагато могли йому помогти. Серцева недуга, що виникла в Гланки після виборчих невдач, була головній причиною його передчасної смерти. Похований урядник вибув на цвинтарі Комітету. Українців Канади на цілі допомоги скитальцям.

CAPILANO MOTEL
1634 Capilano Road
North Vancouver, B.C.
Tel.: 987-8185

Як будете в Ванкувері, Бр. Колюмбії, зайдіть до нас.
Всього 10 хвилин їзди від центру міста.
40 вигідних кімнат — модерно умебльованих
телефон, телевізія і огрітий басен до плиавання
УКРАЇНСЬКА ОБСЛУГА
Власники: Маларчук, Соловей і Машак

Canadian Pacific Airlines
тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через Бігун.
НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ
Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогулъку в назад. В ньому включена вже оплата за додаткові дати з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).
- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Зайдіть дотіді сполучи до дальшої подорожі, зокрема на Україну.
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1.000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є вичлана й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.
FLY Canadian Pacific
Повідзи, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікацій в світі.
В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

УВАГА
БІНГО
КОЖНОЇ НЕДІЛІ
В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНГО
Щоповеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12756 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну
висилає до вагги 44 фунтів
VEGA
UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton
Велика обнижка цін!

Дрібні оголошення
● **WORN CASE BAILER Crankpins. We save $40.00. Prompt service Massey-F. Front spindle thread restored over size, permanently. SAVE YOU $45.00. Will buy discards of each.**
SYMONS METALWORKERS LTD., ROCANVILLE, SASK.

ДЕНТИСТИЧНІ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

ЛЯБОРАТРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8583

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK — CHURCH — CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаміную очі —
— Пришсобую окуляри

ВЕГРЕВІЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревіл під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1348

Уряд зменшить допомогу годівцям

Федеральний міністер рільництва Г. Олсон запевнив, що уряд перестане виплачувати премії годівцям свиней за якостево добрі свині. Тепер великий попит на свині, і годівці можуть дістати за свині належну ціну при продажу.

На бл. 11 мільйонів доларів будуть зменшені підмоги для годівців молочних корів. Трудніше буде також дістати позики на закупно рогатої худоби, яку годують на м'ясо.

Уряд також закрие три дослідні господарські фарми, одну в Юконі, другу — в Північно-західних територіях і третю — в Квебеку.

Всі ці зменшення видатків уряд проводить у римі з більших очікуностей у державному бюджеті.

НОВІ ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ НА ПОШТІ

Канадська пошта впровадила нові грошові перекази (смові ордерс). Пошта повідомляє, що ці перекази машинкою лише сучасну, на яку виписаний переказ дата, коли переказ виконано. Ім'я адресата та місцевість, як теж ім'я та адресу висилаючого будуть писати ті, що висилають гроші.

АЛБЕРТА ПʼЄ

Альберта заробляла торік на продажу алькогольних напитків 45 і пів мільйона доларів, з цілому за рік продано напитків на суму 125,789,787 дол.

ЗЛОДІЇ В ЕДМОНТОНІ

В Едмонтоні за 9 місяців злодії вкрали грошей та різних товарів на суму 1,388,000 дол. Протягом того часу вкрадено 1,370 автомобілів та 1,651 розбиїв. За той час поліція відшукала 1,043 вкрадених автомобілів, але деякі з них були вкрадені минулого року.

— СТАРІ КНИГИ І ДРУКИ —

Любов к отчизні де
Там сила ворога
не устоять.
Там грудь сильнійша
від гармат.
Іван Котляревський

Звертаємось до всіх українців допомогти зібрати все, що надежить і повинно мати вже своє місце в МУЗЕЮ — АРХІВІ: книги, співанники, мапи поселення українців, журнали, часописи та все друковане слово. Рівнож мистецькі вироби, гуцульську різьбу, вишивку, вишивка та всякі народні тканини.

Збираємо ті речі, які наші поселенці-піонери привезли з собою і які зберегти їх від знищення.

ПОДАЄМО 12-ий СПИСОК ТІХ, що передали нам матеріяли:

1.: Вєч. о. П. ПЕТРИШИН, Редактор, Альберта — давні молитовники, образи, журнали, книжки, часописи та помогіть дістати ціну збірку в Атабасці.

2.: п. Борис МЕЛЬНИК, Едмонтон — давний календар та журнали.

3.: п-ні Стефанія ГЕІН, зроду Дзвонковська, Ричмонд Парк, Атабаска, Алта — подарувала три жіночі вишивані ай домашньому полотні сорочки з 1923-1925 років, один кафтан з чорного сукна з сала Войсавичі, Со Станіслава-Україна.

4.: п-во Анна і Йосиф ЛЯШУК, Ричмонд Парк, Атабаска, Алта — одна мужеська вишивана на домашньому полотні сорочка з 1918 р., села Войсавичі-Сокальщина.

5.: п. Іван КИСИЛИЦЯ, Ричмонд Парк, Атабаска, Алта — давний атлас, проф. Кордуби, книжки та світлини з Гуцульщини.

Щиро дякуємо всім жертводавцям, що передали нам свої матеріяли.

Телефонуйте на ч. тел.: 424-6905

пишіть:
Н. ЧОРУК
10233 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1314
for appointment

Д-р М. Снігуровичі
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Альберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковик недуг та залози (Простейт-жлеза), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchant Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р А. С. Гетфаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11359 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3851

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
ц р н
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
Недуги шлунка і залози (діабет).
від гаудоти, недуг горла, дяк-Tonsils, adenoids, сайнусис инші і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-6773
дому 482-2217

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave, Edmonton, Alta.
X - Ray TEL.: офісу 422-7656
дому 479-3080

НЕЗАБУТНІ УКРАЇНСЬКІ ДНІ В РИМІ (7)

(закінчення з 6 стор.)

сиерї, священики, ченці, миряни, політичні і культурні провідники, представники організацій, народні діячі, науковці, письменники, мистці, молодь, — всі українська спільнота в розсіянні сущя.

Не обійшлось і без їх особистих моментів. Один із "видних" українських діячів все вперто відстоював протипатріярхальні погляди і, як він своє мещастя в шлюбі, тож з'явився на святокорівській площі. Так, "на своє нещастя" бо-то, що опишу не вриявсло йому. Коли він з смутком оповідали про те таки його приятелі, які дарма шукали його з'їв п'ятницю і в суботу, він, не знаючи собі дарато дечого в Римі побачити. Він вирішив особисто пройтися "папською дорогою". Не треба й казати, що протискатись крізь маси народу. А до того, дамам він, "мене всі знають в Ватикані, чому ж ні, то ще й пристати з нагоди та й не перейтися приготованою для Папи дорогою". І тут сталось те, чого він не сподівались. Прибічна папська сторожа, що пільчає прилюдних поза Святішого Отця добре про Його особисту безпеку, не дозволила згаданому докінчити початі дороги... Мусів сергда зайти на бік і з горем мом зрезигнувати з наміру.

А ось і появилось папське авто. Знялись могутні окліки "Слава" та й італійське "Віва їль Папа". Оплесках і радісних окликах не було кінця. Сточив в відкритому авті, Папа Павло VI приязно до всіх усміхався, повертаючи голову на всі сторони, а благословляючи прочан. Варто одне завважити: бистре око мусіло спостерегти форму папського одягу. Замість Хоч сам Вселенський Архиєрей є латинського обряду, своє папське благословення удільює формою обряду східного — пальцями правої руки зложеними в початковій букви IXC. Що дивно форму літургійного благословення, та приписами східного обряду, збирають всі Вселенські Архиєрей, благословляючи народ Цею нам рідною формою знаку святого хреста благословив нас — українських прочан — Папа Павло VI.

Біля собору Святої Софії зупинилось папське- авто і Святійший Отець решту дороги перейшов пішком а супроводі префекта папської палати та одного зі своїх ад'ютантів.

Зворушуючою була хвилина зустрічі Святійшого Отця з Первоієрархом Православної церкви в Америці, Владик перед собором Святої Софії, жда на достойного гостя. На дяковорожнього чергового Патріярха держава верховний архиєпископ Йосиф мощі св. Климента І. Папа — мучени ка. Святійший Отець поблагословив мощі та, взявши в руки, благословив ними зібраний на святокорівській площі народ. І знову змотились окликн "Слава" —, "Віва їль Папа". Під звуки могутнього "Аллилуя" грецького чоловічого хору ввійшов Святійший Отець до собору Святої Софії, положив мощі св. Климента на тратезі, обкадивши їх запашним тимімом. Папу Павла VI супроводили у цьому "вході Христовім" архиєреї Апрелії, сослужачі у святій Літургії священики і дияконн, а вхід цей замкав господар укаїнської церкви в Римі Його Блаженство Йосиф. Синтомиколаївський хор з Торонта співав маєстатичне многоліття...

Супровівши Святішого Отця до "горного сидження" верховний архиєпископ Йосиф прохав його устати на тому почесному місці. Кругом Папи з лівого та правого боку св. трапези, ставили всі наші Архиєреї, а дальше, усі священики — прочани. У храмі вірних, в середній нави, у двох рядах стояли кардинали й прелати Ватикану, амбасадори деяких країв, дипломати, високі італійські урядовці, журналісти, правительства ра, наші приятелі і такі, що побачивши нас-українців, позну набожного настрою нашої богослужби, дружній обряд, почувши рекгарний спів хорів, відчули приязнь до нас.

Побут Святішого Отця серед українців у дуже рідний святині Божої Премудрости записаєм у всіх учасників того торжества глибоко в нам ять. Він утрив валений на фільмовій стрічці, магнетній ленті, у пресі, радіо. Він перейшов до історії, як свідок Божого благословення на ділах і починах ісповідника віри Первоієрарха Йосифа.

(далі буде)